

Sapatin Vartija

Loka-Joulukuu 2022

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetykseurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.
Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

**Kansikuvat, Kastetilaisuus Suomessa
Takakansi: juhlilta Ruotsissa**

MENESTYKSEN EHTOJA

”Herran pelko on viisauden alku.” — Monet nuoremme eivät tunne, että heidän on välttämätöntä voimainsa koko tarmolla tehdä parhaansa aina ja kaikissa olosuhteissa. He eivät pidä mielessään Jumalan pelkoa, eivätkä heidän ajatuksensa ole puhtaat ja jalostuneet. Koko taivas on tietoinen jokaisesta ajatuksesta ja teosta. Toverisi eivät ehkä näe tekojasi, mutta enkelit voivat tarkastella niitä kaikkia vapaasti. Enkelten on määrä palvella niitä, jotka pyrkivät saamaan voiton jokaisesta väärästä tavasta ja pysymään erillään saatanan juonista.

Uskollinen vilpittömyys

Pienten pahojen tekojen ja luonteenkehittämisen pikku rikkomusten voimaan ei kiinnitetä niiden ansaitsemaa huomiota. Suurimmat ja jaloimmat periaatteet ilmaistaan meille Jumalan sanassa. Ne on annettu meille vahvistamaan jokaista pyrkimystä hyvään, valvomaan mieltämme ja saattamaan sen tasapainoon sekä herättämään meissä halua päästä korkealle tasolle.

Joosefin, Danielin ja hänen toveriensa elämänvaiheista huomaamme, miten totuuden kultainen ketju saattaa yhdistää nuoret Jumalan valtaistuimeen. Heitä ei voitu kiusata luopumaan vilpittömästä vaelluksestaan. He pitivät Jumalan suosiota suuriarvoisempana kuin ruhtinasten suosiota ja kiitosta, ja Jumala rakasti heitä ja levitti kilpensä heidän suojakseen. Heidän uskollisen vilpittömyytensä vuoksi, ja koska he päättivät kunnioittaa Jumalaa enemmän kuin mitään inhimillistä mahtia, Herra erinomaisesti kunnioitti heitä ihmisten edessä. Heitä kunnioitti Herra Sebaot, jonka voima on suurempi kuin kaikki hänen kättensä työt taivaassa ja maan päällä. Nämä nuoret eivät hävenneet tunnustaa omaa väriään. Kuninkaan hovissakin he sanoillaan, tavoillaan ja totumuksillaan tunnustivat uskovansa Herraan, taivaan Jumalaan. He kieltäytyivät tottelemasta mitään maallista määräystä, joka johti pois Jumalan kunnioittamisesta. He saivat taivaasta voimaa tunnustaa olevansa kuuliaisia Jumalalle.

Sinun tulisi olla valmis seuraamaan näiden jalojen nuorukaisten esimerkkiä. Älä koskaan häpeä tunnustaa uskonvärejäsi; pue ne päällesi, levitä ne ihmisten ja enkeleiden nähtäviksi. Älä antaudu väärän pidättyväisyyden valtaan tai väärän varovaisuuden, mikä kehottaa sinua

toimimaan vastoin tätä neuvoa. Harkituilla sanoillasi ja soveliaalla toiminnallasi, oikeudenmukaisuudellasi ja vakaalla hurskaudellasi todista elävästi uskostasi, päättäen, että Kristus saa kunniapaikan sielusi tempelissä; ja jätä kykysi ehdoitta hänen jalkainsa juureen, käytettäväksi hänen palvelukseensa.

Täydellinen pyhitys

Nykyisyyttä ja iankaikkisuutta ajatellen sinun on parasta jättäytyä kokonaan totuuden puolelle, jotta maailma näkisi vakaumuksesi. Monet eivät antaudu kokonaan Jumalan asialle, ja heidän horjuva tilansa on sinänsä heikkouden syynä ja toisille kompastuskivenä. Koska he eivät ole lujittaneet periaatteitaan ja ovat pyhittäytymättömiä, kiusausten aallot pyyhkäisevät heidät pois siitä, minkä he tietävät olevan oikeata, eivätkä he pyhästi pyri voittamaan jokaista vääryyttä ja saavuttamaan täydellisesti vanhurskasta luonnetta Kristuksen vanhurskauden ansion perusteella.

Maailmalla on oikeus tietää tarkoin, mitä jokaiselta inhimilliseltä järkiolenolta voidaan odottaa. Se joka on lujien, vankkojen ja vanhurskasten periaatteiden elävä ruumiillistuma. vaikuttaa tovereihinsa elävää voimaa levittävästi, ja hänen kristillisyytensä vaikuttaa toisiin. Monet eivät tajua eivätkä oikein arvosta sitä, miten suuri vaikutus jokaisella on hyvään tai pahaan suuntaan. Jokaisen opiskelevan tulisi käsittää, että hänen omaksumansa periaatteet tulevat elävästi ja muodostavasti vaikuttamaan hänen luonteeseensa. Joka vastaanottaa Kristuksen henkilökohtaiseksi Vapahtajakseen, rakastaa Jeesusta ja kaikkia, joiden puolesta Kristus on kuollut; sillä Kristus on hänessä kuin vesilähde, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään. Hän alistuu ehdoitta Kristuksen johtoon.

Turvaa vapautesi

Tee elämäsi säännöksi, mistä mikään kiusaus tai sivuharrastus ei saa sinua poikkeamaan, se, että kunnioitat Jumalaa, koska hän niin ”on rakastanut maailmaa, että hän antoi ainokaisen Poikansa, jotta kuka ikinä häneen uskoo, se ei hukkuisi, vaan saisi iankaikkisen elämän”. Lunastettuna, vapaana siveysolentona, joka on lunastettu rajattomasta hinnasta, sinulle kuuluu Jumalan kehoitus turvata vapautesi ja käyttää Jumalalta saamiasi voimia taivaan valtakunnan vapaan kansalaisen tavoin. Älä enää viivy synnin orjuudessa, vaan kuninkaiden Kuninkaan

kuuliaisena alamaisena osoita uskollisuutesi Jumalalle.

Jeesuksen Kristuksen avulla osoita, että olet sen pyhän luottamuksen arvoinen, jolla Herra on kunnioittanut sinua antamalla sinulle elämän ja armon. Sinun tulee kieltäytyä alistumasta pahan valtaan. Kristuksen satureina meidän on vapaaehtoisesti ja järkevästi suostuttava hänen pelastusehtoihinsa kaikissa olosuhteissa, suosittava oikeita periaatteita ja toimittava niiden mukaisesti. Jumalallisen viisauden tulee olla teidän jalkanne valona. Olkaa uskollisia itsellenne ja uskollisia Jumalallenne. Kaikki mikä voidaan ravistaa pois, tulee karkoittumaan pois, mutta totuuteen juurtuneina ja perustuneina pysyttäydette siinä, mitä ei voida ravistaa pois. Jumalan laki on luja, muuttumaton, sillä se on Jehovan luonteen ilmaus. Päättä lujasti, ettet sanoillasi tai vaikutuksellasi vähimmässäkään määrässä häpäise sen arvovaltaa.

Täydellinen alistuminen

Kristuksen uskonnon omaaminen merkitsee, että olet ehdottomasti alistanut kaikkiesi Jumalalle ja jättäytynyt Pyhän Hengen johdettavaksi. Pyhän Hengen lahjan yhteydessä annetaan siveellistä voimaa, eikä sinulla ole vain niitä kykyjä, jotka sinulle aikaisemmin annettiin käytettäväiksi Jumalan palvelukseen, vaan niiden tehokkuus on suuresti lisääntyvä. Kaikkien voimiesi alistaminen Jumalalle yksinkertaistaa suuresti elämän ongelmaa. Se lieventää ja lopettaa tuhansia taisteluita, joita joutuu käymään luonnollisen sydämen intohimoja vastaan. Uskonto on kuin kultainen side, mikä yhdistää sekä nuorten että vanhain sielut Kristukseen. Sen avulla halukkaat ja kuuliaiset johdetaan turvallisesti pimeiden ja eksyttävien polkujen ohi Jumalan kaupunkiin.

On nuoria, joiden kyvykkyys on vain tavallista laatua, mutta jotka ylevä ja puhdasperiaatteisten opettajien kasvatuksen ja kurin avulla voivat kehittyä kykeneviksi täyttämään jonkin luottamuspaikan, johon Jumala on heidät kutsunut. Mutta on toisia nuoria, jotka epäonnistuvat, koska he eivät ole päättäneet voittaa luonnollisia halujaan eivätkä halua kuunnella Jumalan ääntä hänen sanassaan. He eivät ole turvanneet sielujaan kiusausta vastaan eivätkä ole päättäneet tehdä velvollisuuttaan joka tapauksessa. He ovat sen kaltaisia, joka vaarallisella matkalla kieltäytyy kaikesta opastuksesta ja ohjauksesta, joka voisi varjella häntä onnettomuudelta ja perikadolta, ja kulkee eteenpäin kohti varmaa kadotusta.

Sinä valitset itse oman kohtalosi

Oi jospa jokainen tajuaisi olevansa oman kohtalonsa ratkaisija! Onnellisuutesi tässä ja tulevassa, kuolemattomassa elämässä on oman ratkaisusi varassa. Valintasi perusteella voit saada tovereita, jotka madaltavat ajatuksesi, sanasi ja tapasi. Voit päästää valloilleen halusi ja intohimosi, olla välittämättä mistään arvovallasta, käyttää karkeaa kieltä ja alentua mitä matalimmalle tasolle. Vaikutuksesi voi olla sellaista, että se saastuttaa toiset, ja voit aiheuttaa niiden perikadon, jotka olisit voinut johtaa Kristuksen luo. Voit johtaa toisia pois Kristuksesta, oikeasta, pyhydestä ja taivaasta. Tuomiolla kadotetut voivat osoittaa sinua ja sanoa: ”Ilman hänen vaikutustaan en olisi kompastunut ja pilkannut uskontoa. Hänellä oli valoa, hän tunsu tien taivaaseen. Minä olin tietämätön, ja kuljin sokeasti tietäni kohti kadotusta.” Oi, mitä voimme vastata sellaiseen syytökseen? Miten tärkeätä onkaan, että jokainen harkitsee, minne hän johtaa sieluja. Meidän silmämäärämme on iankaikkinen elämä, ja miten tarkoin meidän tulisikaan laskea, mitä vaikutuksemme maksaa. Meidän ei tulisi jättää iankaikkisuutta huomioonottamatta laskuissamme, vaan totuttautua kysymään jatkuvasti: Miellyttääkö vaellukseni Jumalaa? Miten toimintani vaikuttaa niiden mieliin, joilla on ollut paljon vähemmän valoa ja tietoa siitä, mikä on oikein?

Sydämentutkistelukysymyksiä

Oi jospa nuoret tutkisivat Raamattua ja toimisivat niin kuin arvelisivat Kristuksen toimivan samoissa olosuhteissa! Meidän mahdollisuutemme saada tietoa taivaasta on tuottanut meille suuren vastuun, ja syvästi huolehtien meidän tulisi kysyä: Vaellanko valossa? Johdanko toisia saamani suuren valon mukaisesti oikeaa suoraa tietä, vai ovatko polkuni niin mutkaisia, että ontuvat suistuvat tieltä?... Syvän, pysyväisen käsityksen totuuden arvosta, pyhydestä ja arvovallasta tulisi kokonaan vallata meidät. Taivaan valon kirkkaat säteet loistavat polullenne, rakkaat nuoret, ja rukouksen, että käyttäisitte tilaisuutenne parhaalla mahdollisella tavalla. Vastaanottakaa ja säilyttäkää jokainen taivaan lähettämä valonsäde, niin polkunne kirkastuu kirkastumistaan sydänpäivään saakka.
- The Youth's Instructor, helmik. 2 p. 1893

Sanomia nuorisolle 19-24.

Onnellinen Koti-unelma vai todellisuus? Koska on sopivaa avioitua?

Oivaltavat vanhemmat katsovat, että tulee päivä jona heidän poikansa tai tyttärensä rakastuu ja lopulta solmivat avioliittoon. Avioliitto on, kuten jo mainittu, Jumalan asettama, ja tärkeä osa Jumalan tarkoituksessa ihmisten elämän kanssa maan päällä toteutetaan sen kautta. Ei mikään voi tuottaa niin suurta onnea tai onnettomuutta kuin avioliitto. Tätä totuutta ei korosteta useinkaan liikaa. Ei mihinkään pitäisi maailmassa valmistautua niin perusteellisesti kuin avioliittoon. Avioliitosta voi tulla onnellinen, jos nuoret kunnioittavat perusvaatimuksia ja tietävät mitä todellinen rakkaus on. Tänä päivänä on paljon onnettomia avioliittoja juuri sen takia kun eivät tunnusta ja kunnioita näitä perusvaatimuksia. Useimmiten heillä on vääränlainen käsitys ja ottaa suhteessa itsekkään kannan, joka sitten hiljalleen johtaa siihen, että puoliset vieraantuvat toisistaan. Se vaikuttaa haitallisesti tuleviin lapsiin perheessä. Se, jolla on oikea käsitys elämästä ja rakkaudesta, sellainen on korkea ihanne koskien avioliittoa, sekä on tietoinen, että elämään sisältyy pääasiallisesti palvelemista. Hän voi tältä pohjalta rakentaa mitä ihanimman, kestävän ja onnellisen yhteen kuuluvaisuuden mitä ajatella voi. Se on täysin luonnollista ja sopivaa, että nuoret ihmiset, kun ovat tulleet tiettyyn ikään, ajattelevat avioitua. Siihen hetkeen saakka ovat vanhemmat valvoneet vuosikausia, ettei tämä rakkaus tulisi liian aikaisin. Ehkä he ovat keskustelleet lastensa kanssa, että pitää olla tarpeeksi ”aikuinen” ennen kuin ajattelee sellaista. Mutta koska sitten on tarpeeksi aikuinen? Ilman, että haluaisin osoittaa tietyn iän katson että 20-30 vuoden ikä olisi sopiva aika solmia avioliitto. Hengellinen kypsyys on kuitenkin tärkeämpi kuin mitä joku tietty ikä. Koska miehet kehittyvät myöhemmin kuin naiset niin se on hyvä vain, jos hän on vähän vanhempi naista.

Vanhempien tehtävä kihlauksen ja naimisiin menon yhteydessä

Hyvät vanhemmat seuraavat ja auttavat lapsiaan heidän kehityksessään aikuisiksi. Samalla tavoin heidän tulee huolellisesti valmistella heitä kihlautumisen ja naimisiin menon edellä. Jos lapsi ei ole oppinut ajoissa itsensähillitsemistä vaan on saanut seurata omia halujaan, niin hän on arvostelukyvytön kun rakkauden kevät saapuu. Jos hän on

oppinut hillitsemään tunteitaan ja antaa järjen hallita, niin silloin hän voi toimia viisaasti.

Kun vanhempien pitää ottaa kantaa lastensa elämäkumppanin valinnassa tulee heidän asettua ensin alussa lastensa tilanteeseen sen sijaan kuin arvioida sitä ulkoapäin oman elämänsä kokemuksilla. He ovat itsekin olleet nuoria joskus. Nuori rakkaus ei ota huomioon elämän käytännöllistä puolta, silti sitä ei pidä jättää huomioimatta.

”Nuoret kristityt tulevat arvostamaan Jumalaa pelkäävien vanhempiensa rakkautta ja hyväksymistä enemmän kuin mitään maallisia siunauksia. Vanhemmat voivat lastensa kanssa tuntea ja rukoilla heidän kanssaan ja heidän puolesta, että Herra suojelisi ja ohjaisi heitä. Ennen kaikkea he voivat ohjata lapsiaan erehtymättömän ystävän ja neuvonantajan luo joka liikuttuu heidän heikkouksistaan. Hän jota on koeteltu kaikin tavoin ja ollut meidän kaltaisemme, mutta ilman syntiä” tietää kuinka hän voi auttaa niitä joita koetellaan.” San. Nuor: s. 286.

Onko Kristillinen Avioliitto Vaarassa?

Avioliitolla on juurensa luomisjärjestyksessä. Luomiskertomuksesta selviää, että ihmiskunnan historia alkoi yhdestä ainoasta ihmisparista: *”Ja Jumala loi ihmisen..... mieheksi ja naiseksi Hän heidät loi..... Jumala sanoi heille; olkaa hedelmälliset ja lisääntykää.” 1. Moos.1:27, 28.*

Jeesus perustelee avioliiton purkautumattomuutta sitoessaan sen alkuperäiseen kertomukseen. Hän sanoi; *”Ettekö ole lukenut että Luoja alussa loi heidät mieheksi ja naiseksi”? Ja hän jatkoi; Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi. Niin eivät he enää ole kaksi, vaan yksi liha. Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako” Matt.19:4-6.*

Tämä luomisjärjestys on tullut lainvastaiseksi synnin takia. 1. Mooseksen 6;ssa luvussa kerrotaan sukupuolisesta hillittömyydestä koska *”ihmisten pahuus oli suuri maan päällä ja että kaikki heidän sydämensä aivoitukset ja ajatukset olivat kaiken aikaa ainoastaan pahat.” Jae.5. ”Mutta minä sanon teille; Jokainen joka katsoo naista himoiten häntä, on jo sydämessään tehnyt huorin hänen kanssansa.” Matt.5:28.*

Miten avioliiton käy tulevaisuudessa?

Tämä kysymys tulee käsitellä ulkoapäin, siitä tosiasiaista, että

ihmiskunta koostuu miehistä ja naisista kaiken sen kanssa miten se sisältää onnellisia sekä onnettomia jännitteitä. Mies ja nainen kuuluvat yhteen. Yhdessä he kokevat sukupuolivietin voiman, he himoitsevat toisiaan, he antautuvat toisilleen, läpikäyvät myös kärsimyksiä ja epätoivoa yhdessä, jos jokin asia on pielessä. On monia tosiasioita, jotka vaikuttavat niin, että rakkauden voi elää joko onnena tai kuin taakkana. Harvoja käsitteitä on kohdannut niin perusteellinen uusarviointi kuin avioliittoa. Se on ollut ihmisiä yhdistävä elinikäinen liitos, nyt siitä on tullut arvoton kuin sopimus, jonka voi purkaa ja mitätöidä mielensä mukaan, jotain sellaista mitä ilmankin pärjää vallan mainiosti. Tässä muutamia syitä koskien uusarviointia:

1. Teollistunut yhteiskunta on voimakkaasti vaikuttanut inhimillisiin suhteisiin.
2. Kasvatustieteellinen, psykologinen ja lääketiede on kerännyt ja julkaissut uutta tietoa, sekä kokemuksia, joka koskee persoonallisuuden omaleimaisuutta.
3. Tekniikan kehitys on luonut uusia arviointeja.
4. Poliittinen kehitys on vaikuttanut siihen, että käsitys sukupuolielämästä ja avioliitosta on muuttunut. Valtio on tehnyt sen helpommaksi ihmisille saada avioero ja eläkelakiasetus suosii yhdessä asuvia avopareja.

Vapaamielisyyttä, hillittömyyttä saa avoimesti mainostaa kirjallisuudessa, lehdistössä, (etusijaisesti viikkolehdistössä) elokuvissa TV:ssä ja radiossa sekä videossa.

Pääsyyinä siihen, että niin monet avioliitot hajoavat ja on niin monia onnettomia perheitä, on se ettei ihmisillä ole minkäänlaista yhteyttä Jumalaan. Ei ole vähäpätöinen asia, jos elämä avioliitossa ja perheessä saa ravintonsa elävästä uskosta Jumalaan ja hänen Poikaansa tai jos ei ota huomioon niitä normeja mitä sellainen usko sisältää. Tosi usko ja kuuliaisuus Jumalan käskyille on yhäkin tärkeää avioliiton ja perheen jatkuvuudelle. Kristitylle Jumalan käskyt ovat ohjenuorana. Sekä Vanhassa että Uudessa Testamentissa esiin tuleva yksiavioisuus oikeana yhteiselämän muotona. Sen on Jumala vahvistanut laissaan ja Kristuksen opetuksissa. Tätä peruseriaatetta ei Vanha Testamentti horjuta kiertelemättä, se kertoo miten moniavioisuus ilmaantui. Moniavioisuus on

ilmaus ihmisen heikkoudesta, uskottomuudesta ja kyltymättömästä himosta. Jeesus sanoo; ”*Alussa ei ollut niin*” Matt. 19:8.

”Moniavioisuus oli varhain otettu käyttöön ja oli ristiriidassa Jumalallisen järjestyksen kanssa alkuaikoina. Herra antoi Aadamille yhden vaimon, sen kautta hän näytti mikä hänen toiveensa oli tässä suhteessa. Syntiinlankeemuksen jälkeen ihmiset seurasivat omia synnillisiä taipumuksiaan, jonka vuoksi rikollisuus ja kurjuus nopeasti lisääntyi.” Patr. ja Prof. s.88.

Jeesuksen mukaan avioliitto on yhteiselämän muoto joka on voimassa vain meidän elämämme ajan maan päällä: ”*Ylösousemuksessa ei naida eikä mennä miehelle, vaan he ovat niinkuin enkelit taivaassa.*” Matt.22:30.

Tämä lausunto asettaa rajan järkeilylle kuoleman jälkeiselle ajalle. Raamatun mukaan ihmiskeho koostuu sielusta ja hengestä. Myös seksuaalisuus voidaan jakaa ruumiilliseen, sielulliseen ja hengelliseen osaan.

Ruumiillinen osa. Kehon kaikilla jäsenillä ja elimillä on läheinen yhteys sukupuolisuuteen. Lääkäri Theodor Bovet sanoo että: ”Sukupuolisuus on aivan luonnollista. ’Sexus’ (Sukupuolivietti) jonka tarkoitus on varmistaa lajin jatkuvuus ja on sopusoinnussa luomistyön suunnitelmassa, sekä Jumalan halussa, että ravinnon nauttimisessa, hengityksessä ja verenkierrossa. Kuten nämä toiminnot ovat osa kokonaisuutta ja toimivat luonnottomasti, jos sitä kiihotetaan ja eletään yksipuolisesti.”

Sukupuolisuus ei pohjimmiltaan ole mikään huono asia. Eräs kristitty ajattelija joka eli 200 luvulla mainitsi: ”Älkää hävetkö asioita, joita Jumala ei hävennyt luoda.” Seksuaalisuuden yliarviointi avioliitossa on yhtä vaarallista kuin sen aliarvioiminen.

Sielullinen osa. ”Sielu tekee kehon eläväksi ja vaikuttaa sen kautta.” (Dächsels Raamattuverk. osa 7.)

Sielunelämä on ihmisen sisäistä elämää. Kreikkalainen sana näiden ilmaisuun rakkaudesta on ”eros”. Eros pitää olla mukana, jos ihmisen sexus voi erottaa sen eläinten vastaavasta. Sanasta eros tulee sana erotiikka. Jos sana erotiikka käsitetään kuin harmoninen yhdistyminen sexus ja eros, niin se on positiivinen. Se kuuluu aidolle pariskunnalle hellätunteisena rakkautena toisiansa kohtaan. Jotta heidän sukupuolielämänsä olisi todellista rakkauselämää vaaditaan lisäksi vielä

jotain.

Hengellinen osa. Henki on korkeinta, syvintä ja aidointa ihmisessä ja se mahdollistaa hänen ymmärtää uskomattomia näkymättömiä ikuisia asioita.

”Henki on kuin talo missä usko ja Jumalan sana elää.” Sama lähde. Ihmisen hengen ja Jumalan Hengen tulisi aina olla sopusoinnussa keskenään. Jumalan Hengen kautta ihminen on kykenevä rakastamaan vielä enemmän syvemmällä rakkaudella kuin se mitä kutsutaan eros nimellä lähemmin sillä jumalallisella rakkaudella, sen itsensä uhraavalla rakkaudella. Sitä sanotaan ”*agapeeksi*”. Tällä rakkaudella hän rakastaa Jumalaa, lähimmäistään ja sitä joka hänelle on kaikista lähin. Tullakseen oikein onnelliseksi, tulee heidän kehittää sopusointuinen kokonaisuus, kaunis kolmisointu.

Aidon parisuhteen lapset ovat Jumalan lahja ja heitä tulee hoitaa hyvin.

Lasten tuottaminen ei ole ainoa tarkoitus yhteiselämässä. Jos aviopuolisot tyytyvät sukupuoliseen yhteisyyteen ilman, että haluavat lapsia, niin he kokevat vain osan avioliiton onnesta. Puolisot, jotka haluavat kokea täydellisen avioliiton onnen, he suorastaan huutavat lasten perään. Koska kaksi ihmistä haluaa naimisiin, johtuu se siitä, että heidän omat vanhempansa hankkivat lapsia aikoinaan. Kaikki perustelut lasten synnytystä vastaan painavat hyvin vähän Luojan kehotukseen: ”*Olkaa hedelmälliset ja täyttäkää maa.*”

Miten itse valittu lapsettomuus voi vaikuttaa aitoon parisuhteeseen selviää seuraavasta: ”*Lapseton koti on tyhjä ja epätäydellinen. On olemassa vaara että avioparista ilman lapsia tulee itsekkäitä, jotka ajattelevat vain omaa mukavuuttaan, omia toivomuksiaan ja omaa viihtyisyyttään. He haluavat tulla hyväksytyiksi, mutta eivät juurikaan näytä toisille kiintymystään. Monet ovat sairaita ruumiiltaan ja sielultaan sekä hengeltään koska he ajattelevat ainoastaan itseään. Lapset, jotka terveellä reippaudellaan, vilkkauksellaan ja väsymättömällä energiallaan voisi olla terveellinen kannustin heille.*”

Koskien monien käsitystä että haluavat vain yhden lapsen sanoo: ”*On parempi synnyttää neljä lasta vaikean taloudellisessa tilanteessa ja paljon vaivan kanssa, kuin että vain yhden, joka saa mallikelpoisen kasvatuksen ja jälkeensä ei lainkaan näytä olevan sellainen.* Toisaalta emme puolla

että aviopari hankkisi lapsia kuinka paljon tahansa. Jos joku syyttää Jumalan sallimusta ja sanoo: ”Me otamme niin monta lasta kuin Jumala antaa meille” niin tämä osoittaa levottomuutta herättävään aidon rakkauden puutteen ja vastuuntunnon. Jumalaa pelkäävät puoliset tekevät Jumalan tahdon mukaisesti ja antavat elämän vain niin monelle lapselle kuin he voivat kantaa vastuun heistä. E.G. White kirjoittaa tästä asiasta seuraavasti:

”Ennen kuin päättää perheenisäystä pitää miettiä jos Jumalaa ylistetään tai ei kun hankkii vielä yhden lapsen maailmaan..... Kellään ei ole oikeutta hankkia lapsia maailmaan, jotka ovat sitten toisten huollettavina. Jos puolisoilla on tarpeeksi isot tulot niin ettei heidän lasten tarvitse olla taakkana toisille. Jos heillä ei ole varaa elättää lapsiaan, silloin he tekevät rikoksen jos he siittävät lapsia jotka on tuomittu kärsimään hoidon ja ravinnon sekä vaatetuksen puutteessa.”
San. Nuor: s. 293.

Lapsen vanhemmat, jotka on syntyneet aviottomina, aiheuttaa raskaan taakan tälle lapselle. Samoin käy jos vanhemmat eroaa, lapsi **joutuu kantamaan raskaan taakan. Jos sitä vastoin kuolema, joka ottaa pois toisen vanhemmista, niin myös tämä on kova isku lapselle**, mutta tässä lapsi säästyy jakautumiselta, joka tulee esiin eron yhteydessä. Suuren kunnioituksen ansaitsee jälkeenyäännyt puoliso mies tai vaimo, joka tekee kaikkensa korvatakseen poismenneen vanhemman. Yhtä suuren arvostuksen ansaitsee se äitipuoli tai isäpuoli joka todellakin ponnistelee tehdäkseen saman ja osoittaa vääräksi sanonnan ilkeästä äiti- tai isäpuolesta.

Millaisen lohdutuksen voimme antaa jos aviopari ei saa kaipaamaansa lasta?

Nykyään voi tosin keinohedelmöityksen ja kolmannen osapuolen avulla lapseton pari tulla autetuksi. Tämä käytäntö voi, jos se ylipäättään tuottaa tulosta - johtaa epämiellyttäviin yllätyksiin, onnettomuuteen sekä sielun epäsointuun. Moraaliselta puolelta katsottuna siihen on vahvoja vastustuksia. Tosi kristitty ei tule koskaan valitsemaan tätä tietä. Paljon parempi tapa on jos lapseton pari antaa turvallisen ja hyvän kodin lapselle, jolla ei ole vanhempia ja samalla lapsi saa uudet vanhemmat. Joutuu kylläkin ottamaan ehkä riskin, että lapsi voi olla sairas, eikä kehity normaalisti. Toiselta puolen ei ihmisillä ole mitään takuita omista

lapsistakaan, että ne olisivat täysin kehittyneitä ja terveitä syntyessään. Ihminen voi vain rukoilla sitä, mutta pitää myös nöyränä ottaa vastaan, mitä Herra antaa. Jumala on rakkauden Jumala. Avioliitto, joka on Jumalan tahdon mukainen, jossa molemmat tottelevaisina vaeltavat Jumalan teitä niitä Jumala on siunaava. Jos jää lapsettomaksi, niin Jumalalla on muita suunnitelmia heille. Hän ehkä haluaa heidän kauttaan siunata muita ihmisiä tavalla, joka ei olisi mahdollista muuten, jos lapsi sitoisi heidät, hoitamaan ja kasvattamaan lapsiaan.

On naisia, jotka eivät voi synnyttää lapsia miehilleen. Mutta Jumala kutsui heitä palvelemaan häntä miestensä rinnalla lähetystyössä ja heistä on korvaamaton tuki miehilleen, jotka työskentelivät sielujen pelastukseksi Jumalalle. Ne sielut, jotka voitettiin Kristukselle, ovat heidän hengellisiä lapsiaan joita he rakastavat, työskentelevät heidän hyväkseen hoitaen heitä. Heidän elämänsä oli saanut merkityksensä. Heidän ei tarvinnut huolehtia omista lapsistaan, vaan omistavat sisäisen ilon ja onnen siitä, että voittavat ihmisiä Kristukselle, ihmisiä, joista tuli jäseniä siinä suuressa hengellisessä perheessä, joka on kerran koossa taivaassa ikuisesti.

On naisia (ja myöskin miehiä) jotka haluavat lapsia mihin hintaan hyvänsä. Kuten Raakel, sanovat he: ”Hanki minulle lapsia muutoin minä kuolen.” 1. Moos. 30:1. Sanat kuvaavat kaikkea muuta kuin nöyryä alistumista Jumalan tahdon alle, joka on kääntyneelle luonteen omaista. He eivät itsekään voi hyvin, samalla he ovat taakkana toisille.

Avioliiton tulee kestää arkipäivän rasitukset

Arkipäivän huolet rasitukset ja ärsyttävät seikat voivat kovasti koetella avioliittoa. Pieni varomattomuus toiselta osapuolelta voi painostavassa tilanteessa esiintuoda harmia toiselle ja johtaa koviin sanoihin, jotka synnyttävät vielä kovempia huomautuksia. Kuin taikaiskusta on rakkaus, hellyys ja ne ystävälliset sanat vaihtuneet nuhteluun, halveksintaan ja ehkä jopa vihaan. Tällaisia tilanteita ei saisi tulla usein jos ei halua rakkauden hiipuvan, kylmetä ja jos ei ala miettimään miksi oikeastaan on mennyt naimisiin sellaisen henkilön kanssa, joka on aivan täysin toisenlainen verrattuna siihen aikaan kun hän yksinomaan näytti parhaat puolensa. Sellaiset esiintymiset jättää jälkeensä arpina ja suruna. Estääkseen tällaiset tilanteet, pitää nuorten yhdessä koko sydämellisesti hyväksyä Jumalan sana ja armoitettujen ihmisten neuvot, sekä ohjeet.

Näihin kuuluu:

Vastuu

Oikea liitto solmitaan oikeasti kolmen osapuolen kanssa: miehen ja naisen sekä Jumalan. Mies ja vaimo eivät ole vastuussa vain toistensa edessä ajatuksistaan, sanoistaan sekä toiminnoistaan. He molemmat ovat vastuussa myös Jumalan edessä.

Koskemattomuus

Monet vaikeudet avioliitossa saa alkunsa sen tähden kun asiaan kuulumattomat sekaantuvat puolisoiden sisäisiin asioihin. Jeesus sanoi, että miehen pitää jättää isänsä ja äitinsä ja pysyä vaimossaan. Vanhemmilla eikä appivanhemmilla tai muilla sukulaisilla ole oikeutta puuttua puolisoiden oikeuteen itse ohjata ja järjestää omaa kotiaan.

Kokonaisuus

Raamattu sanoo: että nämä kaksi tulee yhdeksi. ”Nuori morsian kysyi kenen hyödyksi kokonaisuus tulee.” Ei kenenkään, oli vastaus. Se kokonaisuus minkä avioliitto muodostaa, luodaan sen kautta, kun molemmat osapuolet edistävät sitä tasapuolisesti. Kumpaisenkaan ei tarvitse luopua omasta persoonallisuudestaan.

Yksityinen alue

Turvataksaan avioliiton koskemattomuuden ja kokonaisuuden on tärkeää, että puoliset suojaavat sen yksityisen piirinsä eivätkä omasta tahdostaan vedä ulkopuolisia intiimiin kehään jonka tulisi ympäröidä heidät. Tunnen erään nuorenparin, jotka yhdessä keskustelivat toistensa virheistä, puutteista ja ominaisuuksista. He saivat tietää kaiken toisistaan. Tämä käytäntötapa vaikutti hajoittamalla ja aiheutti komplekseja, alemmuuden tunteita, hyökkääväisyyttä ja henkilöllisyys muutoksia.

Rakkaus

”Kaiken minkä te tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää te myös samoin heille.” Matt. 7:12. Tämä on kultainen sääntö, jonka pitäisi seurata avioliitossa. Se perustuu rakkauteen. Todellinen rakkaus on enemmän periaate kuin tunne. Naiset ja miehet, joilla on todellinen rakkaus, toimiperiaatteidensa mukaan. Tunne on välttämätön ja tärkeä,

mutta sitä pitää ohjata järkeillä periaatteilla. Vain sellainen rakkaus, joka yhtyy tunteeseen ja järkevään toimintaan selviää elämän rasituksista.

Tasapaino

Tasapaino aviopuolisoiden kesken voidaan tuskin saavuttaa, jollei molemmat heistä ole itse tasapainossa henkilökohtaisesti. Se tasapaino on tekemisissä sen kanssa, jos ja kun ihminen löytää järjestyksen elämäänsä ja on rauha Jumalan kanssa. Toimiakseen tasapaino puolisoitten kesken tarvitaan tarmokasta ponnistelua molemmilta osapuolilta jos haluaa elää tasapainoisena yhdessä.

Uskollisuus

Uskollisuus on yksi perusehto ystävyysuhteelle. Sama ehto koskee myös kestävästä avioliittoa. Silloin on uskollinen, kun molemmat turvautuvat ja luottavat toisiinsa. uskollinen suojelee myös toista. Se kärsimys ja suru tai mikä vain se sitten onkin, joka kohtaa toista, kohtaa myös toistakin ja näin he kantavat tätä taakkaa yhdessä.

Kiitollisuus

”Kiittäen aina..... kaikesta Ef.5:20.

Huolimatta siitä, jos se koskee hiljattain solmittua ystävyysliittoa, kihlautumisaikaa, avioliittoa tai perhettä, niin tapaamiset, puheet sekä toiminnot pitäisi leimata kiitollisuudella. Kun on löytänyt ihmisen, jonka kanssa voi jakaa ilot ja surut, se on kuin armonlahja Jumalalta ja voi olla kiitollinen siitä. Kiitollisuus synnyttää rakkautta. Ymmärrys on se rakkaus minkä tuntemme ja saamme, on lahja Jumalalta ja se tulisi kokea kuin lähteenä uudelle kiitollisuudelle. Siellä missä on kiitollisuutta, siellä on myös ilo ja mielihyvä. Aviomies valmistaa vaimolleen suuren ilon, jos hän miellyttävällä tavalla kiittää häntä vastasilitetystä paidastaan tai jos hän näyttää miten tyytyväinen ja kiitollinen hän on hyvästä päivällisestä, minkä vaimo oli onnistunut valmistamaan. Miehen innostamana hänen kiitollisuudesta hän haluaa tehdä vielä enemmän hänelle ilman että kokisi sen taakkana.

Toisaalta mies on onnellinen, jos hän selvästi näyttää ilonsa ja kiitollisuutensa kun hän antaa kukkapuketin tai lahjan, pienen tai ison. Kiitollisuus kiinnittää miehen naiseen ja tekee hänet iloiseksi ja vielä enemmän kuin tämän: se kannustaa häntä tekemään vielä enemmän

vaimolleen tehdäkseen hänet onnelliseksi.

Kunnioitus

”Vaan että nöyryydessä pidätte toista parempana kuin itseänne.” Fil. 2:3. Tämä tukipilari todellisella yhteen kuuluvaisuudella on erittäin tärkeä rakkauden alkuvaiheessa. Se joka kunnioittaa toista korkeammalle kuin itseään antaa ”oma minän” poistua taka alalle ja antaa etuoikeuden toiselle. Kunnioitus vastakkaista sukupuolta olevaan tulee syventämään rakkautta suuressa määrin. Mies kunnioittaa vaimoan, jos hän on palvelualtis ja hellä eikä tunne itseään loukatuksi niinä kertoina, että kohtelee, jona hän ei saa vastakaikua vaimoltaan. Puolisonsa arvostus ja kunnia sisältää myös sen, että kohtelee häntä samoin kun he tapasivat ensi kertaa. Kovat sanat ja epäkohtelias käytös aiheuttaa aina surua josta jää arpia.

Antaumus

”Joka kadottaa elämänsä.... hän löytää sen.” Matt.16:25. Mitä antaumus on, opimme sen parhaiten Jeesuksesta. Hän antoi itsensä kaikkien puolesta. Ainoa kannustin mikä kykenee todelliseen antautumiseen on rakkaus. Haen esimerkin lapsirikkaasta perheestä. Lapset ovat pieniä ja äiti odottaa vielä yhtä lasta. Hän on uhrannut parhaat voimansa, luopunut välttämättömästä unesta lastensa ja miehensä tähden. Nyt hän ei tunne voivansa hyvin, hän on sairas ja tarvitsee apua. Jos mies yrittäisi ymmärtää kuinka raskas hänen taakkansa on, jos hän asettuisi auttamaan ja huolehtisi lapsista sekä vaimosta, uhraisi yöunensa - silloin voidaan puhua antaumuksesta. Kun kokosydämisesti uhrautuu toisen hyväksi ja toisilleen myös kriisitilanteissa ja hengenvaaran uhatessa, se on antautumista.

Vaikuttaa ympärillä oleviin

Puolisoiden rakkaus ei tule rajoittua heihin itseensä ja omaan perheeseen. Jotta rakkaus ei muuttuisi itsekkääksi tahi vallan kuolleeksi tulee sen ulottua perheen suojan ulkopuolellekin. Meidän tulee välittää kuinka ihmiset ympärillämme voivat. He ehkä tarvitsevat käytännön apua, heiltä puuttuu elämän leipää. Olemmeko halukkaita uhraamaan itsemme ja antamaan heille mitä he tarvitsevat. Jos teemme tämän lisääntyä rakkaus moninkertaisesti.

Halu kantaa vastuuta

”Kantakaa toistenne kuormia” Gal.6:2. Jeesuksesta luemme Jes.53:4. ”Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän sälytti päällensä.” Jumalan Poika kantoi meidän taakamme ja otti päälleen meidän velkamme. Meidän tulee oppia hänestä kantamaan toistemme taakkoja ja siten täyttää Kristuksen laki. Ei missään muualla ole niin monia tilaisuuksia harjoittaa tätä kuin avioliitossa ja perheessä. Sitten vasta kun olemme oppineet kantamaan toistemme taakkoja otamme todellakin vastuun puolisolstamme ja lapsistamme, jotka tarvitsevat meidän apuamme, meidän neuvojamme ja suojelustamme.

Nöyryys

”Vaan että nöyryydessä pidätte toista parempana kuin itseänne.” Fil. 2:3. Yksi niistä piirteistä, jota me rakastamme Jeesuksessa on juuri nöyryys. Hän tarjoaa meille sen, että oppisimme häneltä. Jos kieltäydymme nöyryydestä ja arvostamasta toisia enemmän kuin itseämme, estyy luontemme kehittyminen heijastamaan Kristuksen luonnetta. Haluammeko hallita, haluammeko ajaa läpi tahtomme, pidämmekö huolta ”omasta minästä”, silloin menemme suoraa päätä tuhoamme kohti ellemmme tee täyskäännöstä. Hyvin tärkeä periaate rakastavaisille, jotka haluavat elää yhdessä onnellisina on seuraava: *”Älkää hallitko vaan palvelkaa toisianne rakkaudessa.” Gal.5:13.* Se, joka on vapaa vallanhimosta tekee vihollisistaan ystäviä ja näyttää heille tien elämään.

Halukkuus antaa anteeksi

Me kaikki olemme erehtyväisiä ihmisiä. Mitä lähempänä me elämme yhdessä puolison kanssa sitä helpommin huomaamme, että myös hän on tehnyt ja tekee väärin. Ilman anteeksiantoa ei yhteiselämä tule onnistumaan. Se koskee niin avioliittoa, perhettä kuin yhteiskuntaakin kaiken kaikkiaan. Siksi Jeesus opetti meitä rukoilemaan: ”Ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme.” Matt.6:12. ”Rakastavaiset elävät anteeksiannosta.” on joku viisas ihminen sanonut. (M. Hausmann.) Valitettavasti anteeksiantoa harjoitetaan aivan liian vähän. Meidän ylpeytemme ja itsepäisyytemme estää meitä kerta toisensa jälkeen kokea tämä yhteen kuuluvuuden

kohokohta. Hän, joka mielellään antaa anteeksi tietää, että on syntinen ja miltä se tuntuu kun saa Jumalan ja ihmisten anteeksiannon.

Jos on oivaltanut syntinsä, tulisi silloin katua ja tunnustaa sille jota vastaan on syntiä tehnyt, sekä Jumalalle. Sellaisia kohokohtia ei saa puuttua avioliitossa. Avioliiton olemassa olo on riippuvainen anteeksiannon voimasta. Jos puolisoilla on jokin kokemus henkilökohtaisesta yhteydestä Kristuksen kanssa, niin he tietävät myös kuinka helppoa on sortua ja miten raskasta on olla synnin painon alla. Hän, joka ei näe vastuutaan evankeliumin valossa ei yleensä tiedä, että hän kantaa syyllisyyttään. Kukaan ihminen ,muu kuin Jeesus, ei kuitenkaan ole elänyt syyttömänä.

Eikä ainoakaan avioliitto ole syytön. Monet nuoret ihmiset ovat synnin haavojen ja arpien merkkejä, jo silloin kun tapasivat ensi kertaa. Tuleeko heidän tunnustaa toisilleen nuoruutensa synnit? Ei taida olla muuta vaihtoehtoa joka vapauttaisi heidät siitä, mitä on ollut ja joka voi luoda sekä säilyttää luottamuksen. Jo tässä vaiheessa tulee ajankohtaiseksi anteeksiäntö. Yksikään pari ei selviä elämänsä läpi ilman, että saa ja antaa anteeksi kerta toisensa jälkeen. Se mitä seuraa häitten jälkeen on avioliiton arkipäivää. Itsepäinen epäily, rakkaudettomuus tai ikävystyminen voi olla syynä hätiköityihin sanoihin ja tekoihin. Silloin molemmat tarvitsevat anteeksiannon voimaa. He tekevät hyvin jos sopivat kaikki erimielisyydet ennen kuin yö saapuu. Kauna joka kestää tuntikaupalla tai päiviä tekee avioliitosta sairaan.

Mitä voidaan tehdä, jos ei pienet asiat ole kuin pilvitappeja, jotka tulevat esiin avioliiton muutoin pilvettömällä taivaalla jos uskottomuus tai aviorikos iskee kuin salama?

Harvemmin se on vain toinen, joka kantaa koko syyllisyyden. Syyllisyys voi tietenkin olla suurempi tai pienempi. Mutta myös vähäpätöinen syy on velka. Jeesus sanoo: *Joka teistä on synnitön, se heittäköön ensimmäisenä kivellä.*” Joh. 8:7. Anteeksi pyyntö ja anteeksi antaminen, on tie uuteen alkuun, tapa jolla railot korjataan jälleen ja haavat parannetaan. Minut kutsuttiin kerran kotiin, missä pariskunta oli valmiina eroamaan lopullisesti. Huonekalut oli jo jaettu heidän kesken ja miten lasten kanssa, sekin oli valmiiksi sovittu. Kuin viimeisenä yrityksenä pelastaa avioliitto he halusivat keskustella sielunhoitajan (papin) kanssa. Siellä lepäsi huomattava jännitteisyys ilmassa. Yksikin

ajattelemattomasti lausuttu sana olisi voinut päästää valloilleen uuden tunteiden purkauksen.

Pyysin heitä molempia ottamaan paikan pöydän molempiin päätyihin, itse istuin heidän väliinsä toiselle pitkälle sivulle. Avasin Raamattuni ja luin melkein puoli tuntia muutamia taukoja pitäen pienille huomautuksille. Luin kuinka eri tilanteissa, missä yhteyksissä Jeesus antoi anteeksi. Lukiessani molempien puolisoitten päät laskeutuivat alas ja sitten he katsoivat toisiaan. Kun olin lopettanut lukemisen kysyin heiltä: *Voitteko te, näiden esimerkkien ollessa silmiemme edessä, sanoa, että teillä on hyväkin oikeus kieltäytyä antamasta anteeksi toisillenne?* Vastaus tuli hetken päästä; ”Ei.” Avioliitto oli pelastettu.

Anteeksianto ei ole samaa, joka vain kuin pyyhittää pois. Anteeksiannon kehityskulussa on aina kolmas henkilö sekaantuneena, jolta meidän on myös pyydyttävä anteeksi ja se on Jeesus Kristus. Anteeksianto voidaan saada hänen kauttaan, joka on verellään ostanut meidät vapaiksi, Ef.1:7. ja hän näkee jos me todellakin kadumme sitä pahaa, mitä olemme tehneet niin paljon, ettemme halua toistaa sitä. Silloin vasta, eikä ennen, synti annetaan anteeksi ja hävitetään, niin että voimme tuntea itsemme vapaiksi synnistä.

Yhteys Kristukseen

Rakastavaiset ihmiset tarvitsevat keskeisen hahmon, minkä ympärille he voivat rakentaa oman elämän yhteenkuuluvuuden. Tämän keskushenkilön pitää olla suurempi mitä he itse ovat. He tarvitsevat Kristuksen. Hänen suuruutensa on käsittämätön. Kuitenkin hänet voi huomata pienessä yhteisössä. Siellä missä: *”Kaksi tai kolme kokoontuu minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellensä.” Matt. 18:20.* Yhteys Kristuksen kanssa voidaan perustaa vain jos me:

A. Teemme hänen tahtonsa mukaan. Mikä hänen tahtonsa on, tulee esille evankeliumissa, ensisijaisesti hänen vuorisäärnässä ja hänen katoamattomassa laissaan.

B. Rukoilee, pitää kotihartauksia, antaa Jeesuksen tulla meidän parhaaksi ystäväksi sekä elämämme oppaaksi.

Rukous

Paras viestintä, joka on kuin kruunu sydämellisessä yhdessäolossa, yhteisessä rukouksessa. Rakkauden täyteisissä ajatuksissa, se mitä toivoo

itselleen ja toisille, tulee olla korostettuna rukouksessa niin toisille kuin toisten kanssa. Kun rakastavaiset rukoilevat yhdessä johtaen heidän ajatuksensa sopimaan Jumalan tahdon kanssa. Rukouksesta he saavat voimaa ja kyvyn selvittää arkipäivän tehtävistä, sekä varmistuksen että, Jumala rakastaa heitä. Niin yksityisessä kuin yhteisessäkin rukouksessa he voivat joka kerta antautua keskushenkilölle yhteiselämässään Jeesukselle Kristukselle. Vihkiytyä palvelemaan häntä ja kanssa ihmisiään. Rukouksen kautta tulee piilotetut aarteet päivänvaloon ja kun rukoilee toisten puolesta kasvaa rukoilija itsekin. Jatkuu.....

Siegmund Gutknecht - kääntänyt Olavi Ihala

Vain yksi mahdollisuus

Ihmisenelämä maan päällä on koe-elämä. Jumala antaa tilaisuuden jokaiselle ihmisille tässä lyhyessä elämässä valmistautua ikuista elämää varten. Koe-elämä eletään vain kerran. Sen vuoksi on hyvin tärkeää, kun ihminen on tutustunut Jumalan sanaan keskittyä valmisteluunsa ikuisuutta varten. Viisas Salomo Jumalan Hengen johtamana on sanonut: ”Ja muista Luojaasi nuoruudessasi, ennenkuin pahat päivät tulevat... ennenkuin hopealanka katkeaa ja kultamalja särkyä ja vesiastia rikkoutuu lähteellä ja ammennuspyörä särkyneenä putoaa kaivoon. Ja tomu palajaa maahan, niinkuin on ollutkin, ja henki palajaa Jumalan tykö, joka sen on antanutkin.” Saarn. 12:1, 6, 7.

Monet ovat käyttäneet tilaisuutensa välinpitämättömästi

”Ja katso, hänen vielä puhuessaan tuli Juudas, yksi niistä kahdestatoista, ja hänen kanssaan lukuisa joukko ylipappien ja kansan vanhinten luota miekat ja seipäät käsissä. Ja se, joka hänet kavalsi, oli antanut heille merkin sanoen: ”Se, jolle minä suuta annan, hän se on; ottakaa hänet kiinni.” Ja kohta hän meni Jeesuksen luo ja sanoi: ”Terve, rabbi!” ja antoi hänelle suuta.” Matt. 26:47-49.

Vaikka Juudas liittyi opetuslasten joukkoon itsekkään tarkoituksen johdosta, Jeesus tarjosi hänellekin mahdollisuuden tehdä todellinen täyskäännös ja pelastua. Kolme ja puoli vuotta hän sai kuulla Jeesuksen opetukset ja nähdä miten Hän ihmeellisesti paransi sairaita, sekä

fyysisesti, että henkisesti. Hän sai nähdä, että hänen Opettajansa herätti kuolleitakin! Mutta Juudas ei halunnut taistella rahahimoansa vastaan ja se voitti hänet.

”Juudas näki, että hänen pyyntönsä olivat turhat, ja hän syöksyi ulos salista huutaen: Liian myöhäistä! Liian myöhäistä! Hän tunsu, ettei hän kuolemakseenkaan voinut nähdä Jeesusta ristiinnaulittuna, ja epätoivoissaan hän meni ja hirttäytyi.” A.T. 694. Näin Juudas menetti tilaisuuden kuulua pelastettujen joukkoon.

Miten oli Pilatuksen kanssa? ”Mutta kun hän istui tuomaristuimella, lähetti hänen vaimonsa hänelle sanan: ”Älä puutu siihen vanhurskaaseen mieheen, sillä minä olen tänä yönä unessa paljon kärsinyt hänen tähtensä.”” Matt. 27:19. Pilatukselle tuli varoitus puolisonsa kautta, silti hän ei ottanut sitä vakavasti ja menetti tilaisuutensa valmistautua ikuisuutta varten.

”Pilatus halusi vapauttaa Jeesuksen. Mutta hän näki, ettei hän voisi tehdä sitä ja samalla säilyttää oman asemansa ja kunniansa. Siksi hän mieluummin uhrasi viattoman elämän kuin maallisen valtansa. Kuinka monet uhraavatkaan samalla tavalla periaatteensa välttääkseen tappion ja kärsimyksiä!” A.T. 712. Tämä tapahtuma jälkeen pian Pilatuksen koelämänsä päättyi.

Kaksi ryöväriä

Maailman Vapahtaja oli ristillä. Hänellä oli kovia kipuja ja tuskia, mutta Hänen rakkautensa ja laupeutensa ihmisiä kohtaan ei lakannut. Jeesuksen molemmilla puolilla ristiinnaulittiin kaksi ryöväriä. Nyt heillekin tarjottiin viimeinen tilaisuus tehdä valinta; toinen, vaikka oli kuolemaisillaan ei halunnut tehdä parannusta, mutta toinen tajusi, että hänen vieressään on maailman Vapahtaja ja hän halusi käyttää tilaisuutta pelastuksensa hyväksi, vilpittömästi hän katui syntejensä ja pyysi Herralta: ”Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi.” Nämä sanat ilahduttivat Vapahtajan ja heti Hän sanoi hänelle: ”Totisesti minä sanon sinulle tänä päivänä, pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa.” Luuk. 23:42, 43 Raamatun opin mukaan Jeesus ei tarkoittanut, että sinä päivänä Hän menee paratiisiin, vaan, sinä päivänä Hän antoi lupauksen tälle miehille: ”sinun pitää oleman minun kanssani paratiisissa.”

Miten suuri on Jumalan armo ja rakkaus! Tämä ryöväri eli koko elämänsä ajan synnissä, mutta vain muutama tuntia ennen kuolemansa

hän teki parannuksen ja antoi elämänsä Jeesukselle.

Ihmisen elämän käännekohta

”Niin hän meni itseensä ja sanoi: 'Kuinka monella minun isäni palkkalaisella on yltäkyllin leipää, mutta minä kuolen täällä nälkään! Minä nousen ja menen isäni tykö ja sanon hänelle: Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi enkä enää ansaitse, että minua sinun pojaksesi kutsutaan; tee minut yhdeksi palkkalaisistasi.' Ja hän nousi ja meni isänsä tykö. Mutta kun hän vielä oli kaukana, näki hänen isänsä hänet ja armahti häntä, juoksi häntä vastaan ja lankesi hänen kaulaansa ja suuteli häntä hellästi.” Luuk. 15:17-20.

Raamatussa on sanottu, että on suuri ilo taivaassa, kun yksi sielu kääntyy Jumalan puoleen. Tälle pojalle tuli kaksi kertaa käännekohta elämässä. Voimme sanoa, että ensimmäinen oli negatiivinen, mutta toinen oli positiivinen. Jotkut lähtevät pois Jumalan luota, mutta sittenkin tulevat takaisin, toiset, vanhimman pojan tavoin lähtevät pois palaamatta milloinkaan, näin he menettävät pelastukseensa.

Salomonin elämässä näemme nämä kaksi käännekohtaa. Kuninkaaksi tullessaan, nöyrällä mielellä hän pyysi viisautta Jumalalta ja sai sen ja lisäksi paljon rikkautta. Mutta myöhemmin, valitettavasti hän luopui Jumalasta, alkoi elää lihan mielen mukaan ja halusi kokeilla kaikkea mitä tämä maailma antaa, silloin hän ymmärsi, että kaikki on turhuutta ja tuulen tavoittelemista. Murtuneella sydämellä Jumalan armosta hän kääntyi takaisin juodakseen jälleen vettä elävästä lähteestä. Hänen tapauksensa varmasti on ollut esimerkkinä monille, jotka ovat kokeneet tämän maailman turhuutta, ja tulla takaisin Jumalan luokse, koska Hän on elämän Antaja.

Muistakaamme, että tämä koe-elämä on lyhyt, ja sielunvihollinen viettelee ihmisiä monilla kisauksilla ja huolilla, että menettäisivät tilaisuutensa ja joutuisivat kadotukseen.

Annettaanko tilaisuus ihan jokaiselle?

”Ja hän tuli Jerikon kaupunkiin ja kulki sen läpi. Ja katso, siellä oli mies, nimeltä Sakkeus; ja hän oli publikaanien päämies ja oli rikas. Ja hän koetti saada nähdä Jeesusta, kuka hän oli, mutta ei voinut kansalta, kun oli varreltansa vähäinen. Niin hän juoksi edelle ja nousi metsäviikunapuuhun nähdäkseen hänet, sillä Jeesus oli kulkeva siitä ohitse. Ja tultuaan sille

paikalle Jeesus katsahti ylös ja sanoi hänelle: "Sakkeus, tule nopeasti alas, sillä tänään minun pitää oleman sinun huoneessasi." Ja hän tuli nopeasti alas ja otti hänet iloiten vastaan. Ja sen nähdessään kaikki nurisivat sanoen: "Syntisen miehen luokse hän meni majoilemaan." Mutta Sakkeus astui esiin ja sanoi Herralle: "Katso, Herra, puolet omaisuudestani minä annan köyhille, ja jos joltakulta olen jotakin petoksella ottanut, niin annan nelinkertaisesti takaisin." Niin Jeesus sanoi hänestä: "Tänään on pelastus tullut tälle huoneelle, koska hänkin on Aabrahamin poika; sillä Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä kadonnut on." Luuk 19:1-10.

Sakkeus oli publikaanien päämies, ihmisten mielestä suuri syntinen, koska oli rikastunut heidän kustannuksellaan, silti Jeesus tarjosi hänellekin pelastuksensa ja rakkautensa. Hän oli maailman onnellisin ihminen kun kuuli Jeesuksen sanat: "Sakkeus, tule nopeasti alas, sillä tänään minun pitää oleman sinun huoneessasi." Tämä oli suuri päivä Sakkeuksen elämässä ja hänen elämänsä uusi vaihe, hän kääntyi koko sydäimestä Jumalan puoleen. Sen vuoksi "Jeesus sanoi hänestä: "Tänään on pelastus tullut tälle huoneelle, koska hänkin on Aabrahamin poika." Näemme mitä tapahtuu kun Pyhä Henki saa täyden paikan ihmisen sydämessä, silloin ihmeitä tapahtuu.

Ihmisten mielestä monet tapaukset ovat toivottomia, mutta oliko Jeesukselle niin? Lukekaamme: "Silloin kirjanoppineet ja fariseukset toivat hänen luoksensa aviorikoksesta kiinniotetun naisen, asettivat hänet keskelle ja sanoivat Jeesukselle: "Opettaja, tämä nainen on tavattu itse teosta, aviorikosta tekemästä. Ja Mooses on laissa antanut meille käskyn, että tuommoiset on kivitettävä. Mitäs sinä sanot?" Mutta sen he sanoivat kiusaten häntä, päästäkseen häntä syyttämään. Silloin Jeesus kumartui alas ja kirjoitti sormellaan maahan. Mutta kun he yhä edelleen kysyivät häneltä, ojensi hän itsensä ja sanoi heille: "Joka teistä on synnitön, se heittäköön häntä ensimmäisenä kivellä." Ja taas hän kumartui alas ja kirjoitti maahan. Kun he tämän kuulivat ja heidän omatuntonsa todisti heidät syyllisiksi, menivät he pois, toinen toisensa perästä, vanhimmista alkaen viimeisiin asti; ja siihen jäi ainoastaan Jeesus sekä nainen, joka seiso i hänen edessään. Ja kun Jeesus ojensi itsensä eikä nähnyt ketään muuta kuin naisen, sanoi hän hänelle: "Nainen, missä ne ovat, sinun syyttäjäsi? Eikö kukaan ole sinua tuominnut?" Hän vastasi: "Herra, ei kukaan." Niin Jeesus sanoi hänelle: "En minäkään sinua tuomitse; mene,

äläkä tästedes enää syntiä tee." Joh. 8:3-11

Kirjanoppineiden ja fariseusten mielestä tämä päivä piti olla viimeinen tälle naiselle, mutta laupias Vapahtaja, joka näkee sydämeen antoi hänelle uuden tilaisuuden tehdä parannus. Tämä päivä, joka piti olla viimeinen Marialle, tuli suureksi päiväksi hänen elämäänsä; hänestä tuli Jeesuksen ahkera seuraaja.

”Jeesus katsoi hetkisen edessään olevaa näkyä — vapisevaa, häpeän painamaa naisraukkaa ja noita kovapiirteisiä mahtimiehiä, joilla ei ollut edes inhimillistä sääliä. Hänen tahraton, puhdas mielensä kavahti näkemäänsä. Hyvin Hän tiesi, miksi tämä tapaus oli tuotu Hänen eteensä. Hän tunsi jokaisen läheisyydessään olevan ihmisen sydämen, luonteen ja elämäntarinan. Nämä miehet, jotka muka olivat lain suojelijoita, olivat itse johtaneet uhrinsa syntiin saattaakseen Jeesuksen ansaan. Mitenkään osoittamatta kuulleensa heidän kysymystään Hän kumartui ja katsoen maahan alkoi kirjoittaa hiekkaan.

Kärsimättöminä Hänen viivytteleystään ja näennäisestä välinpitämättömydestään syyttäjät tunkeutuivat lähemmäksi koettaen kiinnittää Hänen huomiotaan asiaansa. Mutta kun heidän silmänsä, Jeesuksen katsetta seuraten, sattuivat maahan Hänen jalkoihinsa, heidän kasvojensa ilme muuttui. Sinne oli kirjoitettu heidän oman elämänsä syntiset salaisuudet. Ympäröivä kansa huomasi heidän ilmeensä äkillisen muutoksen ja tunkeutui lähemmäksi nähdäkseen, mitä he katselivat niin hämmästyneinä ja häpeissään.....

Nousten seisomaan ja kiinnittäen katseensa juonia punoviin vanhimpiin Jeesus sanoi: »Joka teistä on synnitön, se heittäköön häntä ensimmäisenä kivellä.» Ja kumartuen alas Hän jatkoi kirjoittamistaan maahan.....

Jeesus nousi, ja katsoen naiseen, lausui: »Nainen, missä ne ovat, sinun syyttäjäsi? Eikö kukaan ole sinua tuominut? Hän vastasi: Herra, ei kukaan. Niin Jeesus sanoi hänelle: En minäkään sinua tuomitse; mene, äläkä tästedes enää syntiä tee.»

Nainen oli seisonut Jeesuksen edessä pelosta kyyristyneenä. Hänen sanansa »joka teistä on synnitön, se heittäköön häntä ensimmäisenä kivellä» olivat tuntuneet hänestä kuolemantuomiolta. Hän ei uskaltanut nostaa silmiään Vapahtajan kasvoihin, vaan odotti vaieten tuomiotaan. Hämmästykseseen hän näki syyttäjiensä poistuvan ääneti ja hämillään, ja sitten hänen korviinsa kuuluivat sanat: »En minäkään sinua tuomitse;

mene, äläkä tästedes enää syntiä tee.» Hänen sydämensä sulii, ja hän heittäytyi Jeesuksen jalkoihin, tuoden nyyhkyttäen julki kiitollisen rakkautensa ja katkerin kyynelin tunnustaen syntinsä.

Tämä oli hänelle uuden elämän alku, puhtaan ja rauhallisen elämän, jonka hän omisti Jumalan palvelukseen.” AT. 441, 443.

Miten suuri Jumalan armo ja rakkaus on! Se vetää syntisiä Herran puoleen ja saa aikaa täydellisen muutoksen.

Älä menetä tilaisuuttasi!

Tietäen että koe-elämä on lyhyt ja sitä elätän vain kerran, meidän pitää elää niin kuin, tänään olisi meidän viimeinen päivämme ja olla valmiit, jos elämälanka katkeaa, ylösnousemuksen aamuna voisimme saada ikuisen elämään.

Ajan merkit osoittavat, että tämä maailma ei voi kestä kauan, pian armonaika voi päättyä. Tehkäämme ahkerasti työtä pelastuksemme hyväksi. Meidän tulee viedä sanomaa myös muille ihmisille, että pian pelastettujen lukumäärä tulisi täyteen.

Herra meitä auttakoon, että eläisimme Hänen kunniakseen ja täyttäisimme kutsumuksemme parhaimmalla tavalla. Tämä on toivoni ja rukoukseni. Aamen.

Veli Vladimir Marinov

Kristus, lunastuksen tie

"Katso, tämän ainoastaan olen löytänyt: että Jumala on tehnyt ihmiset suoriksi, mutta itse he etsivät monia mutkia." (Saara. 7:30). Ihmisellä, maan ihmeellisimmällä olennolla, luomistyön kruunulla, joka oli luotu Jumalan kuvaksi, "oli alkuaan jaloja kykyjä ja tasapainoinen sielunelämä. Hän oli olemukseltaan täydellinen ja sopusoinnussa Jumalan kanssa. Hänen ajatuksensa olivat puhtaat, hänen tarkoituksensa pyhät." TK. s. 12. Aadam "oli pyhä ja onnellinen Jumalan kuvana, jonka tahdolle hän oli täydellisen kuuliainen." PP. "Ja kuitenkin sinä teit hänestä lähes jumalolennon, sinä seppelöitsit hänet kunnialla ja kirkkaudella." (Ps. 8:6).

Ihminen olisi voinut jäädä ikuisesti tähän pyhään ja onnelliseen olotilaan, jos hän olisi ollut kuuliainen Jumalan nimenomaiselle käskylle: "Syö vapaasti kaikista muista paratiisin puista, mutta hyvän- ja

pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona sinä siitä syöt, pitää sinun kuolemalla kuoleman." (1. Moos. 2:16, 17). Ennen kuin ensimmäiset vanhempamme lankesivat syntiin, he elivät täydellisessä sopusoinnussa lain vaatiman vanhurskauden kanssa; siksi koko maailmankaikkeus tunnusti heidät vanhurskaiksi ja pyhiksi. Mutta voidakseen pysyä tässä tilassa heidän kuuliaisuutensa tuli olla muuttumatonta, täydellistä ja ikuista, sillä "täydellinen, elinikäinen kuuliaisuus oli ehtona ikuiselle autuudelle." PP.

Vaikka Eedenin puutarhan asukkaiden täytyi pitää vanhurskauden periaatteet, Jumala antoi heille kuitenkin täyden toimintavapauden. He saattoivat kuuliaisuudella Luojan lakia kohtaan nauttia iankaikkisesta elämästä, mutta tottelemattomuudesta heidät tuomittaisiin ikuisen kuolemaan. "Ensimmäisiä vanhempiamme, jotka luotiin viattomiksi ja pyhiksi, ei kuitenkaan jätetty vaille väärin tekemisen mahdollisuutta. Jumala teki heidät siveellisesti vapaiksi. He pystyivät arvostamaan hänen luonteensa viisautta ja hyväntahtoisuutta sekä hänen vaatimustensa oikeamielisyyttä, ja he saivat täysin vapaasti joko totella tai olla tottelematta häntä." PP. s. 27.

Poikkeaminen Jumalan tahdosta ja tien hylkääminen

"Ja vaimo näki, että siitä puusta oli hyvä syödä ja että se oli ihana katsella ja suloinen puu antamaan ymmärrystä; ja hän otti sen hedelmästä ja söi ja antoi myös miehellensä, joka oli hänen kanssansa, ja hänkin söi." (1. Moos. 3:6).

"Rikkomuksensa jälkeen Aadam aluksi tunsi olonsa kohoavan ylemmälle tasolle. Mutta pian hän kauhistui ajatellessaan syntiään. Ilma, joka siihen asti oli ollut lauhkeaa ja tasaisen lämmintä, tuntui viluttavan syyllistä ihmisparia. Heidän tuntemansa rakkaus ja rauha olivat poissa, ja tilalle he saivat synnin tunnon, tulevaisuuden pelon ja sielun alastomuuden. Valon vaippa, joka oli verhonnut heidät, häipyi nyt pois, ja sen tilalle he koettivat kaavailla ylleen jotakin peittävää, sillä alastomina he eivät voineet käydä Jumalan ja pyhien enkelien näkyviin." PP. s. 36, 37.

"Ihmisen lankeemus aiheutti suuren surun koko taivaassa. Synnin kirous oli turmellut Jumalan luoman maailman, jota kurjuuteen ja kuolemaan tuomitut olennot nyt asuttivat." PP. s. 43. Taivaan joukot käsittivät, että poikkeamalla Jumalan tieltä ihminen joutui niin

epäsuotuisaan tilaan, ettei hän enää koskaan omasta voimastaan saavuttaisi alkuperäistä täydellisyyden, puhtauden ja pyhyiden tilaa, joka hänellä oli viattomuuden tilassa. Siten ihminen erotti itsensä Jumalasta ja vanhurskauden tiestä, jonka Jumala isällisessä rakkaudessaan ihmisen omaksi hyvinvoinniksi oli osoittanut, ja päätti kulkea omaa valitsemaansa tietä.

Ihmisen epätoivoinen tila

Kun ihminen rikkoi Jumalan lain, hän joutui suuren pettäjän valtaan. Hänen luontonsa koki niin suuren muutoksen, että kaikki hänen jälkeläisensä sairastuivat fyysisesti, moraalisesti ja hengellisesti. Heidän oli mahdotonta omasta voimastaan päästä pahan kahleista, joilla Saatana oli heidät vanginnut, päästäkseen takaisin rauhan ja onnen tielle. "Hänen luonteensa heikkeni synnin tähden siinä määrin, että hänen oli mahdoton omin voimin vastustaa pahan valtaa. Hän joutui Saatanan vangiksi ja olisi iäksi jäänyt tähän tilaan, jollei Jumala itse olisi tullut välittäjäksi." TK. s. 12.

Tilassaan orjana ihminen on täysin kadotettu ilman toivoa. Hänen täytyy kantaa syntinsä seuraukset: kuolemanrangaistus, jonka laki vaatii rikkojilleen. Laki vaatii täydellistä kuuliaisuutta ja vanhurskautta, niin ajatuksissa kuin sanoissa ja teoissakin. Salaisinkin sydämen taipumus ja pieninkin tottelemattomuus asettaa lainrikkokojen tuomionalaiseksi. Ihmisen täytyy olla vanhurskas lain edessä. Mutta surullisessa synnin tilassaan hänen ei ole mahdollista saavuttaa tätä asemaa, ja siksi Jumalan vanhurskaus tuomitsee hänet, koska laki on muuttumaton eikä salli poikkeuksia, ja näin ihminen menettää Jumalan kirkkauden (Ks. Room. 3:9, 19, 23). Tämän tilan syy on siinä, että ihminen "ei alistu Jumalan lain alle, eikä se voikaan." (Room:7). tämän tulisi saada meidät paremmin ymmärtämään apostoli Paavalin innoitetut sanat, kun hän sanoo: "Sillä armosta te olette pelastetut, uskon kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja." (Ef. 2:8). Lunastussuunnitelma syntyi Äärettömän kaitselmuksesta, ja siinä ilmenee Jumalan ääretön laupeus ja sääliväisyys langennutta ihmissukua kohtaan. Verrattomassa rakkaudessaan Hän näki ihmisen toivottomassa, kurjassa tilassaan, ja armossaan Hän päätti pelastaa hänet antamalla Poikansa Jeesuksen Kristuksen.

Inhimillisiä yrityksiä palata takaisin tielle

"Miehen mielestä on oikea monikin tie, joka lopulta on kuoleman tie." (Snl. 16:25). Me emme voi jättää tarkastelematta vakavasti ja huolellisesti sitä totuutta, jolla nämä sanat kuvaavat sitä surullista tilaa, jossa ihmiskunta on elänyt lähes kuuden tuhannen vuoden historiansa; sillä siitä lähtien, kun ihminen erotti itsensä Jumalasta ja kadotti onnen ja elämän tien näkyvistään, hän on jatkuvasti yrittänyt tehdä omia teitä tasoittaakseen lopulta paluutien alkuperäiseen rauhan ja onnen tilaansa. Valitettavasti synnin takia ihmisen kyvyissä ei ole mitään niin hyvää, joka voisi saada aikaan hyväksytyjä ansioita, joiden kautta hän itsestään voisi saada takaisin ne verrattomat siunaukset, jotka hän tottelemattomuudellaan menetti.

Löytääkseen ratkaisun tähän onnettomaan tilanteeseen ihminen on kehittänyt eri hallitusmuotoja, esim. diktatuureja ja monarkioita, jotka ovat johtaneet valtojen ja supervaltojen sekä poliittisten ja uskonnollisten järjestelmien luomiseen. Toisaalta monet ovat etsineet pakotietä petollisilla keinoilla, jotka perustuvat filosofiaan, tieteeseen, väärin uskontoihin ja spiritismiin. Kuitenkaan ei ole voitu löytää ratkaisua sekasortoiseen tilanteeseen, jossa ihmiskunta on. Päinvastoin, tämä menettely johti sotiin, vallankumouksiin ja ankaraan verenvuodatukseen. Miljoonat ihmiset ovat tuhoutuneet taistelussaan rauhan puolesta. Surullinen tosiasia on, että maailma vapisee ajatellessaan kauheaa tulevaisuutta, sillä "polkunsa he tekevät mutkaisiksi, ei kukaan, joka niitä käy, tunne rauhaa". "Jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo minun Jumalani." (Jes. 59:8; 57:21)

Vääriä käsityksiä lunastuksesta

Saatanan suurin menestys ihmisten kääntämisessä pois Jumalasta oli siinä, että hän herätti heissä vääriä käsityksiä pelastuksen tavasta. Eri uskonnonmuotojen kautta pakanuudesta tuli hallitseva valta, joka johti ihmiset pitämään Jumalaa kovana, julmana, vaativana ja kovasydämisenä olentona, joka voitiin lepyttää vain seremonioilla, uhreilla, lahjoilla, katumusharjoituksilla, itsensä kurittamisella ja teoilla, jotta ansaittaisiin anteeksiannon ja lunastuksen armo. Tämä väärä käsitys Jumalasta johti ihmiset muodostamaan omia ajatuksia, keksimään omia epäjumalia ja antautumaan estoitta epäjumalanpalvelukseen. "Ja ovat katoamattoman Jumalan kirkkauden muuttaneet katoavaisen ihmisen ja lintujen ja

nelijalkaisten ja matelevaisten kuvan kaltaiseksi." (Room. 1:23). "Pakanuuden avulla Saatana oli aikoja sitten kääntänyt ihmisten mielet pois Jumalasta."

Aikojen kuluessa kristinusko saavutti kohokohtansa, mutta Saatana sai aikaan sen, että pakanuus näytti ottavan kristillisen luonteen, ja siten hän sai johdettua suuren osan pakanallisia oppeja kristinuskoon. Sillä tavoin levisi uskomus, että lunastus on tapahtuma, joka tapahtuu ihmisessä itsessään hänen hyvien tekojensa kautta. Tämän käsityksen mukaan lunastus ei enää riipukaan sen täydellisen työn vastaanottamisesta, jonka Kristus täytti syntisen edestä ristillä, vaan epätäydellisistä ja heikoista inhimillisistä teoista. Itse asiassa tämä väärä käsitys lunastuksesta johtaa ihmiset luottamaan omiin tekoihinsa vanhurskautuksen ansiona Jumalan edessä ja uskomaan, että he saavat omalla "vanhurskauden" toiminnalla laillisen oikeuden anteeksiantoon. Tämä käsitys on pakanuudesta peräisin. "Käsitys, että ihminen voi pelastaa itsensä omilla töillään, oli jokaisen pakanauskonnon perustana." AT. s. 26.

Niin Raamattu kuin profetian Hengen todistuksetkin korottavat sitä tosiasiaa, että ihmisen teot, niin hyviltä kuin ne saattavatkin näyttää ihmissilmässä, eivät koskaan voi vanhurskauttaa häntä Jumalan edessä (Room. 8:20; Gal. 2:16). "Ajatus tehdä jotakin anteeksiannon armon ansaitsemiseksi on alusta loppuun väärä." FW.

Se ei kuitenkaan missään tapauksessa tarkoita sitä, että ihminen, joka tekee parannuksen ja kääntyy, olisi vapaa velvollisuuksistaan Jumalaa kohtaan, koska uskosta vanhurskauttaminen ei korvaa kuuliaisuutta. Päinvastoin, se saa aikaan todellista kuuliaisuutta. Kun opimme ymmärtämään, että meidän vanhurskauttamisemme ja Jumalan hyväksyminen pohjautuvat lopulta Kristuksen ansioihin, ja me saamme uskon kautta Jumalan ilmaisen lahjan, silloin me tulemme verrattoman rakkauden ja jumalallisen laupeuden kyllästäviksi, niin että me omistamme elämämme Hänen palvelukseensa, joka on niin meitä rakastanut, ja olemme kiitollisin sydämin kuuliaisia Jumalalle siitä, että Hän on ottanut meidät vastaan Poikansa Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme ja Vapahtajamme kautta ja antanut meille anteeksi.

Laki ja evankeliumi

Kun tutkimme tarkemmin uskon kautta vanhurskauttamisen ihmeellistä sanomaa, voimme todeta, ettei mikään raamatullinen tosiasia vahvista

teoriaa Jumalan lain kumoamisesta. Evankeliumin valossa ymmärretään Jumalan lain muuttumattomuus ja sen jatkuva voimassaolo paremmin. Ilman lakia olisi joka tapauksessa mahdotonta lausua syylliselle vanhurskas tuomio. Toisaalta lainrikkojan on mahdotonta tuntea syntinsä suuruus ilman lakia. Se tulee vielä ymmärrettävämmäksi Paavalin sanojen kautta: "Lain kautta tulee synnin tunto.... Multa syntiä en olisi tullut tuntemaan muuten kuin lain kautta... Missä synti on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi." (Room. 3:20; 7:7; 5:20). Laki osoittaa lainrikkojalle hänen syyllisyytensä suuruuden ja vaatii häneltä ehdotonta uskollisuutta iankaikkisille, vanhurskauden periaatteille.

Evankeliumin kautta Jumala ilmoittaa ihmiskunnalle sen tuomitussa, kurjassa tilassa lunastuksen tien. Evankeliumi viittaa virheettömään Karitsaan, joka sovittaa maailman synnit. Toisin sanoen laki antaa meille tarkan diagnoosin ihmisen sairaudesta ja evankeliumin sanoma osoittaa maille parannuskeinon synnin sairauden parantamiseksi. Siksi lakia ja evankeliumia ei voida erottaa toisistaan ihmeellisessä lunastussuunnitelmassa.

Kallisarvoinen tie

Ottaen huomioon ihmisen epäonnistumisen hänen yritettyään saada elämä takaisin omilla töillään, kiinnittää Paavali, tuo evankeliumin apostoli, meidän huomiomme pois tämän maailman petollisista teistä ja suuntaa katseemme elämän tielle ja sanoen: "Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut, niin myös inun perhekuntasi." (Apt. 16:31). Tänä ihmishistorian synkkänä hetkenä, kun maailman tulevaisuus tulee yhä epävarmemmaksi ja ihmiset etsivät epätoivoisina pakotietä, ihmisen epäonnistumiseen ei ole muuta ratkaisua kuin ottaa vastaan se ainoa tie, jonka Jumala on varannut langenneen suvun pelastamiseksi. Kristus on elämän ainoa toivo, ainoa pelastuksen lähde. Hän sanoo meille rakastavasti: "Minä olen tie, totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani." "Kääntykää minun tyköni ja antakaa pelastaa itsenne, te maan ääret kaikki." "Sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos." Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys." (Joh. 14:6; Jes. 45:22; Joh. 6:37; 10:10). Vain Kristuksen kautta ihmiskunta voitiin sovittaa Jumalan kanssa ja asettaa Jumalan suosioon; Hän eli pyhää elämää ilman syntiä täydellisessä kuuliaisuudessa jumalalliselle laille, "asettaaksemme esiin jokaisen täydellisenä

Kristuksessa." (Kol. 1:28). Tällä tarkoitetaan kaikkia, jotka ottavat Hänet vastaan Herrana ja Vapahtajana.

Rakkaat veljet ja sisaret Kristuksessa, ajatelkaamme kaikki tänä päivänä syvällisesti ja vakavasti, minkä äärettömän hinnan lunastuksemme on maksanut. Kun me ymmärrämme Jumalan sanoinkuvaamattoman rakkauden ja äärettömän laupeuden meitä kohtaan, että Hän antoi pyhän ja viattoman Poikansa pelastaakseen kurjimmän syntisen, meillä on tarpeeksi syytä tulla Hänen tykönsä ja tehdä Hänestä suurin kiintymyksen kohteemme ja luopua kaikesta itseriittoisuudesta ja omasta vanhurskaudestamme, rakkaudesta maailmaan ja kaikesta, mikä murehduttaa Herraa, ja rakkaudesta Häneen jättäydymme täydellisesti luottaen Hänelle ja riipumme jatkuvasti Hänen lunastavassa voimassaan, jotta voimme täynnä iloa yhtyä Paavalin sanoihin: "Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta." "Kiitos Jumalalle hänen sanomattomasta lahjastaan." (1. Kor. 15:57; 2. Kor. 9:15). Minkä tulee olla syynä tällaiseen kiitokseen? Apostoli itse antaa siihen vastauksen: "Mutta hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi." (1. Kor. 1:30).

Jumalan loppusanoma

Rakkaat veljet ja sisaret, haluaisin kiinnittää huomionne taivaalliseen pyhäkköön, jossa Jeesus vielä on meidän asianajajanamme. Hänen työnsä on melkein päättynyt. Miljoonat ihmiset sinetöivät kohtalonsa joko elämäksi tai kuolemaksi. Maailma on viimeisen pelottavan tragediansa kynnyksellä, ja ennen kuin Kristus päättää työnsä syntisten hyväksi, täytyy lunastuksen ilosanoman saavuttaa sielut. Jumalan loppusanoman "Kristus meidän vanhurskautemme" täytyy kaikua kaikessa puhtaudessa ja kauneudessa maan äärimmäisessäkin kolkassa. Nyt meidän suurimpana huolenamme tulisi olla enemmän kuin koskaan julistaa kaikella voimakkuudella iankaikkista evankeliumia "jokaiselle kansalle, kielelle, sukukunnalle ja kansanheimolle". Kristuksen vanhurskauden auringon loistavien säteiden täytyy valaista tämän maan syvimmässä pimeydessä olevan sielun polkua. Kolmannen enkelin sanomaa täytyy julistaa uudistetulla voimalla, koska se on sanoma, jota maailma tarvitsee, sillä uskosta vanhurskauttamisen sanoma on itse asiassa kolmannen enkelin

sanoma. "Kristuksen vanhurskauden sanoman täytyy kaikua maan äärestä toiseen, jotta Herralle tasoitettaisiin tietä. Se on Jumalan kirkkaus, joka päättää kolmannen enkelin työn." SM. "Se on kolmannen enkelin sanoma, jota julistetaan voimakkaalla äänellä, ja sitä seuraa Hänen Henkensä vuodatus täydessä määrässä." SM.

Rukoilkaamme Jumalaa, että Hän herättää meissä kiinnostuksen opiskella uskosta vanhurskauttamisen aihetta, ja että se johtaisi meidät olemaan vapaasta tahdostamme Jumalalle todella ja vilpittömästi kuuliaisia, koska Hän on antanut meille ilmaisen lunastuksen lahjan. Tuntekaamme samanaikaisesti velvollisuutemme sieluja kohtaan, jotka eivät vielä ole kokeneet iloa lunastuksen kautta, että he voisivat tuntea toivottoman ilansa ja tulla kiitollisin sydämin Vapahtajan jalkojen juureen ja rakkaudesta palvella meidän kanssamme Jumalaa kuuliaisina Hänen tahdolleen, ennen kuin on liian myöhäistä. Auttakoon Herra, että me kaikki voisimme sanoa apostoli Johanneksen tavoin: "Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!" (Ilm. 5:13). Olkoon Herran Jeesuksen Kristuksen siunaus, rauha ja armo runsaasti teidän kanssanne. Aamen.

Veli J. Torres

Korvaamaton lahja työn päättämiseksi

"Näitten jälkeen minä olen vuodattava Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, vanhuksenne unia uneksuvat, nuorukaisenne näkyjä näkevät. Ja myös palvelijain ja palvelijattarien päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni. Minä annan näkyä ihmeitä taivaalla ja maassa: verta ja tulta ja savupatsaita; aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennen kuin Herran päivä tulee, se suuri ja peljättävä. Ja jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu." (Joel 2:28-32).

Viimeiset viisikymmentä vuotta ovat olleet täynnä kaikenlaisia ennen tuntemattomia tapahtumia. Tarkkaavainen Raamatun lukija on voinut höristää korviaan ja todeta selvästi, että Jumalan profeettojensa kautta antamat ennustukset ovat täyttyneet ja vielä täyttyvät, ja näin julistetaan Jeesuksen kunniakasta tulemusta. Kaikkien aikojen suurin tapahtuma on

lähellä edessä. Taivaallinen ylkä odottaa kaipauksella voivansa viedä verellään ostamansa morsiamen kotiin.

Onko morsian valmis ottamaan yljän ilolla vastaan? Onko se valmistautunut oikein? Onko sillä yllään taivaallisissa puissa kudottu vanhurskauden vaate? Vai täytyykö vielä tehdä tärkeitä valmisteluja?

Paavali huudahtaa: "Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut" (1 Kor. 5:17)

Luemme seuraavaa innoitetun kynän kirjoituksesta: "Iiman Jeesuksen läsnäoloa sydämessä uskonnollinen palvelus on vain kuollutta, kylmää muodollisuutta. Jumalan yhteyden kaipuu lakkaa pian, kun Jumalan Henki murehtien eroaa meistä, mutta kun Kristus on meissä kirkkauden toivo, me jatkuvasti ajattelemme ja toimimme Jumalan kunniaksi." KMV. s. 31.

"Meidän tulisi tutkia Lunastajamme elämää, sillä Hän on ainoa oikea esikuva ihmisille. Meidän pitäisi miettiä Golgatan suunnatonta uhria ja katsoa synnin ylen suurta syntisyyttä ja lain vanhurskautta. Vahvistut ja jalostut lunastuksen aiheen keskitetystä tutkimuksesta. Käsityksesi Jumalan luonteesta syvenee ja koko pelastussuunnitelma kirkastuu mielessäsi, kykenet paremmin täyttämään jumalallisen tehtäväsi." KMV. s. 31.

Kun ihminen on sopusoinnussa Jumalan kanssa, silloin rakkaus vallitsee. Vaikka meissä näkyisi kuinka paljon muita hedelmiä, mutta jos rakkaus puuttuu, ne eivät hyödytä mitään. Todellinen rakkaus Jumalaa ja lähimmäisiämme kohtaan on ja pysyy meidän ylimpänä periaatteenamme. Kukaan ei voi rakastaa Kristusta, ellei rakasta Hänen lapsiaan. Jos meistä on tullut Jumalan omaisuutta, silloin meillä on myös Kristuksen Henki. Vain silloin Hengen hedelmät: rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys ja itsensähillitseminen, kasvavat.

Kun lähemmin tarkastelemme Herramme ja Vapahtajamme elämää, huomaamme epäonneksemme, että meistä puuttuu vielä hyvin paljon. Meistä puuttuu moninkertaisena veljellinen ja yleinen rakkaus, lapsenusko, rajaton luottamus Jumalaan ja Hänen pyhään sanaansa, kristillinen sävyisyys ja nöyryys, into ja antaumus Jeesukselle Kristukselle. Kirjassa "Kristus meidän vanhurskaudemme" luemme otsikon "Suurin ja pakottavin tarve" alta seuraavaa: "Tosi jumalisuuden herätys keskuudessamme on suurin ja pakottavin kaikista tarpeistamme.

Sen etsiminen tulisi olla ensimmäinen tehtävämme. Meidän tulee vakavasti pyrkiä saavuttamaan Herran siunaus, ei sen vuoksi, että Jumala ei olisi halukas suomaan siunaustaan meille, vaan siksi, että me olemme valmistautumattomia sitä vastaanottamaan....

Seurakunnassa on henkilöitä, jotka eivät ole kääntyneitä ja jotka eivät tahdo yhtyä vakavaan, kestävään rukoukseen. Meidän täytyy ryhtyä toimimaan yksilöinä. Meidän täytyy rukoilla enemmän ja puhua vähemmän. Vääryys rehottaa, ja ihmisille täytyy opettaa, että he eivät tyytyisi jumalisuuden muotoon ilman henkeä ja voimaa. ...Meidän on pelättävä paljon enemmän sitä mikä tulee sisältäpäin kuin sitä mikä tulee ulkoa. Voiman ja menestyksen esteet ovat paljon suuremmat seurakunnan itsensä taholta kuin maailman....

Saatana ei pelkää mitään niin paljon kuin sitä, että Jumalan kansa on raivaava tien poistamalla kaikki esteet, niin että Herra voi vuodattaa Henkensä seurakunnalle, joka nyt on laimea ja katumaton. Jos Saatana saisi tahtonsa toteutumaan, ei syntyisi koskaan uutta herätystä, ei suurta eikä pientä, ajan loppuun asti. Mutta me emme ole tietämättömiä hänen juonistaan. On mahdollista vastustaa hänen voimaansa. Kun tie on valmistettu Jumalan Hengelle, on siunaus tuleva. Saatana ei voi enää estää siunauksen sadekuuroa laskeutumasta Jumalan kansan ylle, niin kuin hän ei voi sulkea taivaan akkunoita ja estää sadetta lankeamasta maan päälle. Pahat ihmiset ja henget eivät voi estää Jumalan työtä eikä Hänen läsnäoloaan kansansa keskuudessa, jos Jumalan lapset vain tahtovat nöyryin, katuvaisin sydämin tunnustaa ja panna pois syntinsä ja uskossa anoa Hänen lupaustensa toteutumista. Kaikki kiusaukset, kaikki vastukset, olivatpa ne sitten avoimia tai salaisia, voitetaan menestyksellisesti 'ei väellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot." KMV. s. 28, 29.

"Mikä on meidän tilamme tänä pelottavana ja vakavana aikana? Mikä ylpeys vallitsee seurakunnassa, mikä tekopyhyys, mikä petollisuus, mikä kiintymys vaatteisiin, kevytmielisyyteen ja huvituksiin, mikä vallanhimo! Kaikki nämä synnit pimentävät sielun, niin että iankaikkisia asioita ei huomata." KMV. s. 29.

Koska me kansana elämme lopunajassa ja pian haluaisimme päästä ikuisuuden porteista sisälle, meidän tulisi tarkkaan ottaa vaarin profetian Hengen neuvosta: "Seurakuntiemme jokaisen jäsenen tulisi vakavasti ajatella kysymystä: millaisia olemme Jumalan edessä Jeesuksen

Kristuksen tunnustautuneina seuraajina? Loistaako valomme maailmaan kirkkain, tasaisin sätein? Olemmeko me kansana vakavasti vihkiytyneet Jumalalle, säilyttäneet liittomme kaiken valon lähteen kanssa? Eivätkö rappion ja huonontumisen oireet ole tuskallisesti nähtävissä nykypäivien kristillisten seurakuntien keskuudessa? Hengellinen kuolema on tullut sen kansan osaksi, jonka tulisi ilmaista elämää, intoa, puhtautta ja pyhitystä vihkiytymällä vakavasti totuuden asialle. Tosiasiat, jotka ilmaisevat Jumalan omaksi tunnustautuneen kansan todellisen tilan, puhuvat selvemmin kuin heidän tunnustuksensa ja ilmaisevat, että jokin voima on katkonut sen ankkuriköyden, joka on liittänyt heidät Iankaikkiseen Kallioon ja että he ovat ajautumassa merellä ilman karttaa tai kompassia." KMV. s. 32, 33.

Jumalan Hengen lupaus

Jos me Jumalan seurakuntana haluamme saada Pyhän Hengen voiman, meidän tulisi ottaa sydämiimme nuo vakavat profetian Hengen varoitukset ja pyytää Herraa antamaan meille enemmän intoa, enemmän antaumusta, enemmän rakkautta Hänen totuuteensa, enemmän sydämen nöyryyttä ja kiitollisuutta kaikista Hänen rakkautensa osoituksista. Opetuslapset eivät olleet valmiita vastaanottamaan Pyhän Hengen voimaa, ennekuin he astuivat Jumalan eteen syvässä nöyryydessä ja särjetyin sydämin sekä katuvin rukouksin ja pyysivät anteeksiäntoa synneilleen. Vasta kun he tunsivat oman voimattomuutensa, Jumala pystyi täyttämään heidät Henkensä voimalla.

Profetian Henki sanoo tähän: "Jumala ei pyydä meitä tekemään omalla voimallamme sitä työtä, joka on edessämme. Hän on varannut jumalallisen avun kaikkiin niihin vaikeisiin tilanteisiin, missä inhimilliset voimamme eivät riitä. Hän antaa Pyhän Hengen auttamaan jokaisessa ahdingossa, lujittamaan toivoamme, varmuuttamme, valistamaan mieltämme ja puhdistamaan sydämemme.... Mitä seurasi siitä, kun Henki vuodatettiin helluntaipäivänä? Ilosanoma ylösnousseesta Vapahtajasta vietiin asutun maailman uloimpiin ääriin. Opetuslasten sydämen täytti hyväntahtoisuus, niin täydellinen, niin syvällinen, niin laajalle ulottuva, että se pakotti heidät menemään maan ääriin ja todistamaan: 'Pois se minusta, että minä muusta kerskaisin, kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä!'. Kun he julistivat totuutta, joka on Jeesuksessa, sydämet antautuivat sen sanoman valtaan. Seurakunta näki

käännynnäisten saapuvan suurin joukoin kaikilta suunnilta. Luopiot kääntyivät uudelleen. Synnintekijät ryhtyivät etsimään yhdessä kristittyjen kanssa kallisarvoista helmeä. Niistä, jotka olivat olleet evankeliumin katkerimpia vihollisia, tuli sen esitaistelijoita.... Kukin kristitty näki veljessään rakkauden ja hyvyyden jumalallisen kuvan. Vallalla oli yksi yhteinen pyrkimys. Yksi kilvoittelun kohde syrjäytti kaikki muut. Uskovien ainoana tavoitteena oli osoittaa olevansa luonteeltaan Kristuksen kaltaisia ja työskennellä hänen valtakuntansa laajentamiseksi." Ta. III, s.

Tätä me lopunajan seurakuntana pakottavasti tarvitsemme. Nuo muutamat Jeesuksen Kristuksen seuraajat täytettiin tällä ihmeellisellä Jumalan voimalla, ja siksi mikään valta ei voinut estää heitä julistamasta tätä ihmeellistä totuutta ihmisille, jotka elivät kuoleman varjossa. Mitkään uhkaukset, jopa katkerimmat vainot ja kuolemakaan eivät voineet estää heitä julistamasta tätä ihanaa sanomaa heidän Lunastajastaan. Näin ylitsevuotavaisen voimallisesti Jumala voi vaikuttaa, kun Jeesuksen Kristuksen seuraajat alistuvat Hänen Henkensä johdettaviksi.

Täydellinen sopusointu on ehtona

Olisi väärin korostaa sitä, että Pyhä Henki vuodatettiin ennen kuin kaikki opetuslapset olivat yhtä. Otamme lainauksen profetian Hengestä: "Huomatkaa, että Henki vuodatettiin vasta kun opetuslapset olivat päätyneet täydelliseen yksimielisyyteen, kun he eivät enää kiistelleet korkeimmasta sijasta. He olivat yksimielisiä. Kaikki erimielisyydet oli pantu sivuun. Ja todistus, joka annettiin heistä sen jälkeen, kun Henki oli vuodatettu, on sama. Pankaa merkille sanat: 'Ja uskovaisten suuressa joukossa oli yksi sydän ja yksi sielu.'..."

Opetuslapset eivät pyytäneet ainuttakaan siunausta itselleen. Heillä oli kannettavanaan sielujen taakka. Evankeliumi oli vietävä maan ääriin, ja he väittivät saneensa voiman, jonka Kristus oli luvannut. Silloin vuodatettiin Pyhä Henki, ja tuhansia kääntyi yhdessä päivässä.

Samoin voi käydä nytkin. Kristityt pankoot sivuun kaiken erimielisyyden ja omistautukoot Jumalalle kadotettujen pelastamiseksi. He anokoot uskossa luvattua siunausta, niin se on tuleva. Hengen vuodatus apostolien päivinä oli 'syysade', ja ihanat olivat sen seuraukset. Mutta keväsade on oleva vielä runsaampi. Mikä lupaus on annettu niille, jotka elävät näinä viimeisinä aikoina? .." Ta. III.s. 203.

Juhlallinen kutsu parannukseen

Kaikkina ihmiskunnan historian aikoina, kun on ilmoitettu suurista katastrofeista ja tuomioista, Jumala on antanut juhlallisia, varoittavia ja pelastavia sanomia kansoille. Rakastava Jumala ei halua, että kukaan joutuu kadotukseen, vaan että kaikki tekisivät parannuksen ja saisivat elää. Isän pelastava rakkaus meni jopa niin pitkälle, ettei Hän säästänyt ainokaista rakastettua Poikaansakaan, vaan lähetti Hänet meidän pelastukseemme lunastaakseen meidät kadotukselta ja antaakseen meille iankaikkisen elämän. Tätä etsivää ja pelastavaa rakkautta Jeesus ilmaisi elämässään ja toiminnassaan. Johanneksen evankeliumin 13. luvussa on kirjoitettu: "Hän, joka oli rakastanut omiansa, jotka maailmassa olivat, osoitti heille rakkautta loppuun asti." Hän rakasti heitä heidän virheistään huolimatta. Ja jopa ristin puulla, suurimman ja kauheimman tuskan hetkellä Hän rukoili vihollistensa puolesta: "Isä anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät." Myös ennen Hänen toista tulemustaan voimassa ja kirkkaudessa annetaan Hänen kansalleen ja maan kansoille juhlallinen sanoma, kutsu parannukseen ja kääntymykseen. "Puhaltakaa pasuunaan Siionissa, toitottakaa torvia minun pyhällä vuorellani. Jokainen maan asukas on vapiseva, sillä Herran päivä tulee. Niin, se on lähellä: pimeyden ja synkkyyden päivä, pilvien ja plkkopimeän päivä. Vuorille levinneenä niin kuin aamurusko on lukuisa ja väkevä kansa, jonka vertaista ei ole ollut ikiajoista asti eikä tämän jälkeen enää tule,... Mutta vielä nytkin, sanoo Herra, kääntykää minun tyköni kaikesta sydämestänne, paastoten, itkien ja valittaen. Reväiskää rikki sydämenne, älkää vaatteitanne, ja kääntykää Herran, teidän Jumalanne, tykö; sillä hän on armahtavainen ja laupias, pitkämielinen ja armosta rikas, ja hän katuu pahaa." Joel 2:1, 2, 12, 13.

Puhaltakaa pasuunaan Siionissa

"Kuuluttakaa pyhä paasto, kutsukaa koolle juhlakokous", sanoo profeetta. "Kootkaa kansa, pitäkää pyhä seurakuntakokous, kerätkää vanhuksat, kootkaa lapset ja rintoja imeväiset; lähteköön ylkä huoneestansa ja morsian kammiostansa. Eteisen ja alttarin välillä itkekööt papit, jotka toimittavat Herran palvelusta, ja sanokoot: 'Säästä, Herra, kansaasi äläkä anna perintöosaasi häväistäväksi, pakanain pilkattavaksi. Miksi pitäisi sanottaman kansain seassa: 'Missä on heidän Jumalansa?' " (Joel 2:15-17).

Vasta kun meidän oma kunniamme on lyöty tomuun, kun meidän oma minämme makaa murrettuna tomussa, kun tunnemme täyden riippuvuutemme Herrasta ja anomme nöyrinä ja särjetyin sydämin Jumalalta anteeksiantoa sielumme pelastukseksi, silloin tapahtuu armon ihme. Kun inhimilliset astiat ovat tyhjentyneet, silloin Herra voi ne täyttää Pyhän Henkensä öljyllä. Pyhän Hengen voimalla täytettyinä he julistavat pelottomasti viimeistä juhlallista varoituksen ja pelastuksen sanomaa ihmiskunnalle. Sitä sanomaa seuraavat merkit ja ihmeet, jotta koko maailma voi huomata: Jumalalla on vielä tässä maailmassa kansa, joka Häntä palvelee ja täyttää Hänen tahtonsa. Joelin 3. luvusta luemme: "Näitten jälkeen minä olen vuodattava Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, vanhuksenne unia uneksuvat, nuorukaisenne näkyjä näkevät. Ja myös palvelijain ja palvelijattarien päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni. Minä annan näkyä ihmeitä taivaalla ja maassa: verta ja tulta ja savupatsaita; aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennen kuin Herran päivä tulee, se suuri ja peljättävä. Ja jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu..." (Joel 2:28-32).

Jumalan kansana me tarvitsemme pakottavasti tätä korvaamatonta lahjaa työn päättämiseksi. Herra on valmis antamaan sen meille täyteydessään, mutta Hän odottaa, että me täytämme ehdot.

Me voimme saada Pyhän Hengen täyteydessään, kun olemme valmiit jättämään synnin, hylkäämään maailmallisen mielenlaadun, jättämään sydämemme Hänelle, joka rakastaa meitä ja on antanut uhrin meidän edestämme. Antakoon Jumala armonsa, että Jumalan rakkaus voisi valloittaa meidän sydämemme, että näkisimme kaikki tämän maailman pyrkimykset tyhjinä ja mielettöminä. Meidän tulee asettaa elämässämme korkea päämäärä palvella Kristusta koko sydämeistämme nöyryydessä ja kiitollisuudessa. Vain uskollisuudella ja kestävyydellä voimme kunnioittaa Jumalaa. Puhdistakoon Jumala meidän astiamme Jeesuksen Kristuksen kallisarvoisella verellä, jotta meidät havaittaisiin arvollisiksi Jumalan armon kautta saamaan Pyhän Hengen. Vain siten meillä on etuoikeus toimia mukana päättävässä työssä, ja tuona päivänä seistä verellä ostettuna omaisuutena Jumalan valtaistuimen edessä ja laulaa Mooseksen ja Karitsan virttä. Aamen.

Vleli S. Gutknecht

Profeetan sanat toteutuvat:

Tämä savisyylinteri, jota säilytetään Lontoossa, Brittiläisessä museossa, sisältää persialais - kuninkaan Kooreksen (538 e. Kr.) kertomuksen hänen Babylonin valloituksesta ja hänen politiikasta uskon vapauden antajana. Hän antoi määräyksen, että kaikki, jotka olivat vuoden 587 e.Kr. jälkeen viety vankeina Babyloniaan, voivat palata takaisin kotiseudulle ja rakentaa siellä temppelin. Hänen asetuksella oli merkillinen toteutuminen 150 vuotta aikaisemmin profeetta Jesajan antamasta ennustuksesta, jossa sanotaan, että Jumala asettaa Kooreksen antamaan vangeille vapauden ja luvan rakentaa Jerusalemin ja temppelin.

”Joka sanon Koorekselle,” Minun paimeneni. Hän täyttää kaiken minun tahtoni, hän sanoo Jerusalemille: ”Sinut rakennattekoon ja temppelille” Sinut perustettakoon!” Jes. 44:28. ”Minä herätin hänet vanhurskaudessa ja minä tasoitin kaikki hänen tiensä, Hän rakentaa minun kaupunkini ja päästää vapaiksi minun pakkosiistolaiseni ilman maksua ja ilman lahjusta, sanoo Herra Sebaot.” Jes. 45:1

Profeetta Jesajan ennustus on vain yksi niistä monista raamatun ennustuksista, jotka ovat myöhemmin toteutuneet ja nyt arkeologien kautta saavat vahvistuksen.

Lehdestä: Gute Nachrichten Nr.5 2022 – Kääntänyt Birgitta Jeltsh

VUOSIJUHLAT 24-26.3.2023

Tervetuloa!

